

Občan

23. NOVEMBER / LISTOPAD 2001, GLASILO OBČINE DESTRNIK, LETO VI, ŠTEVILKA 10 (61)

BOŽIČNO NOVOLETNO PRAZNOVANJE

OSNOVNA ŠOLA
Destrnik-Trnovska vas-Vitomarci

in

OBČINA Destrnik

prirejata

DOBRODELNI

BOŽIČNO-NOVOLETNI

KONCERT

v četrtek, 20. decembra 2001, ob 18. uri
v telovadnici šole Destrnik

NASTOPAJO:

šolski otroški pevski zbor
šolski mladinski pevski zbor
šolski ženski pevski zbor
Karmen Ivančič
in gostje večera

Sara

Destrniški oktet

moški pevski zbor KUD Grajena

violinistki Ana Vurcer in Polona Kapun

Duo Olga in Jože

Štajer band

Ansambel Karizma

Renata Horvat

godba na pihala GD Destrnik

31.12.2001 OB 23.00 URI

**SILVESTROVANJE NA PROSTEM PRED GASILSKIM DOMOM
DESTRNIK Z NAGOVOROM ŽUPANA**

VABLJENI!

DOMOTOŽJE

Tole je tisti kraj,
kjer bil sem deček mlad,
tole je tisti kraj,
kamor v vas sem zahajal rad

Odvedla me življenjska pot
je daleč v širni svet,
delal sem kot robot,
po tuji meri začel živet.

V tujini dolgo sem živel,
pozabil nisem na domači kraj,
za domotožjem sem trpel-
želed vrniti se nazaj.

Domovina me kliče,
vabi, želi,
mene pa miče-
le pridi ti, vrni se pod rodni krov.

Tole je tisti kraj,
kjer bil sem deček mlad...

Marjan Kokol

DESTRNIK / SLOVENIJA NE POTREBUJE PROFESIONALNIH POSLANCEV

Bomo v Slovenskih goricah imeli predsedniškega kandidata?

Franc Pukšič, poslanec državnega zbora

Franc Pukšič z Destrnika je že drugo mandatno obdobje poslanec državnega zbora. Je član Socialdemokratske stranke Slovenije, kar pomeni, da je večino poslanske funkcije opravljal v opoziciji, razen polletnega obdobja, ko je bila njegova stranka v vladajoči koaliciji. Glasove za izvolitev v slovenski parlament je dobil od volivcev Slovenskih goric in Ptujškega polja.

Obiskali smo ga na občini na Destrniku, kjer je neprofesionalni župan, in mu zastavili nekaj vprašanj v zvezi z opravljanjem poslanske funkcije.

Tednik: Kako je videti delovni teden

Občan

Izdajatelj: Občinski svet Občine Destrnik
Uredništvo: Nataša Žižek, Milena Širec, Renata Čuček in Sabina Žampa.

Glasiilo prejema vsa gospodinjstva v Občini Destrnik brezplačno.

Javno glasilo OBČAN - GLASILO OBČINE DESTRNIK je vpisano v evidenco javnih glasil pod zaporedno številko 1365.

Na podlagi Zakona o DDV sodi javno glasilo Občan med proizvode, za katere se obračunava DDV po stopnji 8 %.

Naslov uredništva: OBČAN, Vintarovci 50, 2253 Destrnik.

Telefon: 02/752-09-00

Telefaks: 02/752-09-02

E pošta: casopis.obcan@siol.net

Časopis OBČAN izhaja v nakladi 850 izvodov

Prva številka časopisa Občan je izšla 25. julija 1996.

Odgovorna urednica: Nataša Žižek

Lektorica: Bojana Kolenko

Oblikovanje in tehnično urejanje: Zmagoslav Šalamun

Tisk: Tiskarna Grafis, Požeg 4, Rače

poslanca državnega zbora?

F. Pukšič: Različen za poslanca v vladajoči koaliciji in poslanca v opoziciji. Ob ponedeljkih imamo poslanske pisarne. Imam jo na Destrniku, volivcem sem na voljo domala ves dan od osme ure naprej. Prvi ponedeljek v mesecu sem v poslanskih pisarnah po ostalih občinskih središčih, pa tudi na Polenškaku. V torek je običajno poslanska skupina v državnem zboru, dobimo se ob 10. uri. Pogovorimo se o točkah dnevnega reda, ki se bodo obravnavale v parlamentu, nosilci posameznih področij predstavijo zakonodajo, ki se bo obravnavala v delovnem tednu, dogovorimo se o glasovanju pri posameznih aktih. Če ni soglasja (večkrat se dogodi, da pride do različnih interesov), glasuje vsak po svoji vesti. Ob dveh se začne seja državnega zbora. V sredo in četrtek so seja državnega zbora od 10. do 18. ure z enoinpol urnim odmorom. V petek so seja do dveh popoldan. Velikokrat so seja odborov sklicane po seji državnega zbora ali pred zasedanjem. Tako se mi delovnik v državnem zboru redkokdaj konča pred dvaindvajseto uro. Včasih se po seji odpeljem domov.

Tednik: V katerih odborih oziroma komisijah sodelujete?

F. Pukšič: V tem mandatu sem član komisije za volitve, imenovanja ter administrativne zadeve (KVIAZ), odbora za šolstvo, šport, znanost in kulturo, odbora za obrambo, predsedujem pa komisiji za Slovence v zamejstvu in po svetu. To je ena izmed pomembnejših komisij državnega zbora, ustanovljena na osnovi resolucije iz leta 1996. V svetu imamo več kot pol milijona nacionalnega telesa, v času osamosvajanja smo imeli skoraj povsod v svetu svoje ambasadorje, ki so si prizadevali za našo osamosvojitve.

Tednik: Kako se prebijate skozi gomilo gradiva, kdo vam nudi strokovne razlage in kaj mislite o poslanskih svetovalcih, o katerih se je govorilo v začetku tega mandata?

F. Pukšič: Poslanska skupina ima strokovni svet na nivoju stranke, sestavljen iz uglednih strokovnjakov ter poslancev, ki sodelujejo v posameznih odborih in komisijah. Stranka nam tudi sicer nudi strokovno pomoč. Ob sprejemanju nove zakonodaje na poslanski skupini podpremo po našem mnenju dobre rešitve, za ostale pripravimo amandmaje. Tu prihaja znotraj poslanske skupine šestokrat do razhajanja, saj zastopamo kot poslanci različne interese. Takrat se pač odločaš po svoji vesti.

Tednik: Sledi glasovanju po svoji vesti tudi kaj šikaniranja?

F. Pukšič: Bom konkretno odgovoril: ko sva bila s kolegom Lucijem oba poslance, se je sprejemal zakon o financiranju občin in bila sva na dveh bregovih zaradi različnih interesov. Mestne občine so dobile osem

odstotkov čez primerno porabo, ostale, ki ne dosegajo primerne porabe, pa bi dobile finančno izravnavo zgolj 75 odstotkov, zato se s tem nisem strinjal, Luci ni imel razloga, da bi bil proti takšnemu zakonu, zato sva različno glasovala. Ta pluralnost je vendarle dobra, kot poslanec sem vložil spor glede tega zakona na ustavno sodišče in uspel dvigniti finančno izravnavo na 100 odstotkov primerne porabe in s tem smo prišli do sorazmerno dobrega zakona. Na ta ustavni spor v prejšnjem mandatu sem še posebej ponosen, saj je bil uspešno rešen v korist manjših občin. Tako pritiskov s strani stranke ni, moraš pač imeti dobre argumente za nestrinjanje s strankarsko večino.

Tednik: V parlamentu se pogosto odločate za razpravo. Nastopate samoiniciativno ali se tako dogovorite v poslanski skupini? Pri spremljanju dela parlamenta ste poslanci različno aktivni!

F. Pukšič: Dogovorimo se, kdo bo govoril v imenu poslanske skupine. To je običajno nosilec posameznega področja oziroma zakonodaje, s katero se podrobneje ukvarja. Vsa nadaljnja razpravljavanja ali nastopanja so stvar posameznega poslanca, glede na zanimivost in poznavanje področja, saj se lahko tudi osmešiš, ne da bi kaj pametnega naredil. Res je, da vsi poslanci še zdaleč niso enako aktivni, ne v opoziciji, ne v koaliciji. Sicer pa je tako tudi v vseh službah, kjer so ljudje zaposleni.

Tednik: Prihaja do bistvenih razhajanj pri sprejemanju zakonodaje med koalicijo in opozicijo?

F. Pukšič: Velikokrat podpiramo vladne predloge, naše amandmaje pa koalicija redko opušteva, če pa se ji kljub vsemu dozdevajo dobri, jih spremeni v svoje dodatne predloge. Pri našem izrazitejšem nasprotovanju (T3 in zakon o umetnem oplojevanju) imamo pač edino možnost, da se obrnemo na ljudstvo v obliki referenduma in tu se vidi nekorektnost koalicije do opozicije. Upam, da si ljudje to do naslednjih volitev zapomnijo.

Tednik: So naši referendumski resnični odsev volje Slovencev glede na majhen odziv prebivalcev, volilnih upravičencev?

F. Pukšič: Ne vidim potrebe, da bi šli spreminjat ustavo na tem področju, tudi na volitve iz leta v leto prihaja vedno manj volilcev, kar seveda ni dobro, konec koncev odločajo tudi tisti, ki na referendumu ne gredo, so se pač tako odločili in odločitev prepustili tistim, ki so na referendumu šli.

Tednik: Slovenija se s sprejemanjem ustrezne zakonodaje pripravlja na sprejem v Evropsko skupnost in v vojaško zvezo Nato. Tu med parlamentarnimi strankami ni velikih razhajanj.

F. Pukšič: Vseh osem parlamentarnih strank se strinja s priključitvijo Slovenije Evropski

uniji in Natu (s slednjo se ne strinja Slovenska nacionalna stranka). V zadnjem času se v Sloveniji s strani dokaj vplivnih ljudi ustvarja protinatovska in protievropska miselnost, osebno pa mislim, da je vstop Slovenije v EU in Nato za nas potreben korak v smislu razvoja demokracije in socialne države. Tudi nečednih poslov, kot jih je bilo v zadnjem desetletju ob lastninjenju v Sloveniji, bo z vstopom v EU manj. Smo del srednje Evrope, kar smo vedno bili.

Tednik: Eno je EU, drugo je Nato. Svetovno politiko vodi Amerika - ali sama ali z Natom. Kje so Združeni narodi?

F. Pukšič: Brez Nata ni bilo mogoče ustaviti morije v bivših jugoslovanskih republikah in morije civilnega prebivalstva. Združeni narodi niso izgubili svoje funkcije, niso nasprotovali delovanju Nata ne na našem jugu, kot ne nasprotujejo danes v Afganistanu. Žal pa se v vojnah dogajajo tudi protičloveška dejanja, ki jih človek ne more odobravati.

Tednik: Je Slovenija pravna in socialna država, so ljudje glede pravic enakopravni, ali nekateri (tudi poslanci) ne uživajo preveč privilegijev?

F. Pukšič: Žal drugi člen slovenske ustave premalo živi. Slovenija se preveč centralizira, izraziteje v zadnjih letih. V zvezi s privilegiji poslancev je največ pripomb glede dobivanja plače tistih poslancev, ki niso bilo ponovno izvoljeni. Naša stranka je predlagala, da se v tem času osebni dohodek zmanjša, da bi se ljudi vzpodbudilo k iskanju zaposlitev, res pa je tudi, da je nekaterim poslancem zaradi nastopanja v parlamentu po končanem mandatu oteženo zaposlovanje.

Tednik: Trend razvoja države se odraža v državnem proračunu. Kakšen je po Vašem mnenju predlagani proračun vlade?

F. Pukšič: Ne proračun za 2002 in ne za 2003 ni investicijsko naravnan, temveč je potrošniški. Več bi morali narediti v državni upravi in v javnih institucijah. Za primer naj navedem samo neplačevanje davčnih obveznosti, na kar smo javno opozorili, ko

smo pol leta vladali (več kot 80 milijard dolarov), pa še nihče ni povedal, koliko je bilo teh sredstev plačenih. Mala država ni poceni, birokratski aparat je drag, v decentralizacijo tudi birokratskih funkcij bi lahko veliko prihranili. Dokaz so majhne občine, ki z minimalnimi sredstvi dosegajo lepe uspehe.

Tednik: Omenili ste majhne občine. Pred poslanci bo odločanje o novih občinah, kako se boste odločali?

F. Pukšič: Najprej mora parlament razpisati referendum o odločanju na območjih, kjer želijo nove občine. Spoštovati moramo voljo ljudi, če smo popuščali pri formiranju občin v prvem krogu in potem ponovno v drugem krogu preoblikovanja občin. Veliko denarja v občinah je bilo vložena v investicije in torej tudi v gospodarsko rast, sicer bi ta denar pobrala birokracija. Ustanovitev lokalne samouprave je bila ena od najbolj državotvornih potez slovenske države. Lahko pričakujemo, da bo v Sloveniji od 250 do 280 občin.

Tednik: Kaj smo dosegli v razvoju demokracije?

F. Pukšič: Slovenija je 10 let samostojna država. Nivo demokracije, ki smo ga dosegli pa je na zelo nizki ravni, ne moremo se še primerjati z demokratično razvitimi državami, ker smo premladi. Vladajoče garniture se pri nas ne menjavajo. Ni dobro, če je nekdo predolgo na oblasti. Tudi korupcije je več. Ko sem vodil komisijo o oškodovanju družbenega premoženja, sem odkril veliko umazanega perila.

Tednik: Zakaj se parlament ukvarja pred svojih komisij z zadevami, ki so v pristojnosti policije?

F. Pukšič: Ni prav, da takšne stvari rešujejo komisije v parlamentu, žal pa inštitucije, ki bi morale, tega niso storile. Prebral sem na stotine policijskih zapisnikov, kar priča o dobrem delu policije v času preoblikovanja družbene lastnine, priča tudi o dobrem delu bivše Službe družbenega knjigovodstva, neorganizirano pa je bilo tožilstvo in sodstvo. Morali bi sprejeti zakon o izvoru

premoženja, potem bi prišli do umazanega denarja in do razjasnitev mnogih finančnih malverzacij.

Tednik: Ste poslanci različnih političnih opcij tudi v odmoru tako nasršeni eden na drugega kot na zasedanju parlamenta?

F. Pukšič: Ne, ne, tudi špricar znamo skupaj spiti, o problemih se analitično in stvarno pogovarjamo, tudi zasebne probleme si zaupamo.

Tednik: Kar nekaj županov je poslancev državnega zbora. Je to dobro ali slabo. Govori se, da ti funkciji v bodoče naj ne bi bili združljivi.

F. Pukšič: Menim, da nimajo prav tisti, ki nasprotujejo združljivosti teh funkcij. Župani zelo dobro poznamo probleme na terenu in smo praviloma v parlamentu med aktivnejšimi poslanci, saj smo bodoči izvajalci zakonov. Tudi svoje strankarske kolege lažje prepričamo o koristnosti ali nekoristnosti posameznih zakonov. Sedaj smo sicer v nekem obdobju sprejemanja velikega števila zakonov zaradi prilagajanja zakonodaje evropski, sicer sem pa mnenja, da ne bi potrebovali profesionalnih poslancev, kot ne potrebujemo v manjših občinah profesionalnih županov. Potem bi bila tudi večja povezanost s terenom; mnogi moji poslanski kolegi nimajo občutka, kaj se na terenu dogaja. Državni svet recimo nima nobenega vpliva na sprejemanje zakonodaje, zato bi kazalo tudi v tej smeri nekaj spremeniti.

Tednik: Stranka bo najverjetneje imela svojega predsedniškega kandidata. Ste se že dogovorili o kandidatu?

F. Pukšič: Govorili smo, dokončne odločitve še ni. Tudi o imenih je preuranjeno govoriti.

Tednik: Bi osebno šli v volilni boj za predsednika države?

F. Pukšič: Kdor se resno ukvarja s politiko in to delo jemlje profesionalno, mora biti pripravljen tudi na največje izzive, če se seveda pokaže volja in interes volilnega telesa.

Franc Lačen
Radio-Tednik Ptuj

Spoštovane bralke in spoštovani bralci !

Velikokrat smo Vas pozvali, da nam sporočite svoje pohvale, kritike, predloge, vprašanja, ideje, kajti le tako bomo lahko izboljšali vsebinsko zasnovo Občana, obdržali rubrike, ki so Vam všeč, ter poiskali in objavili odgovore na zastavljena vprašanja. Še vedno želimo, da bil Občan naš skupni izdelek. V uredništvu smo se razveselili ideje Jelke Pšajd, ki nam piše takole:

"Imam idejo za novo rubriko v časopisu, v smislu "tipe misli domačinov, povedane na glas". Se mi zdi (iz lastnih izkušenj), da so vedno najbolj brane rubrike Pisma bralcev oz. rubrike posameznikov, ki na glas povedo, kaj menijo o dogajanjih (politika, gospodarstvo, kultura, vsakdan, družba, skupnost ...). Upam si trditi, da bi s tem dvignili bra-

nost pa tudi zanimivost Občana. Seveda pa je prvi pogoj, da se ne sme in je prepovedano v take "javne" članke pisati o točno določenem posamezniku, to pomeni, da se iz napisanega ne sme razbrati oz. ni mogoče identificirati posameznika. Vse je resda povedano na glas, vendar tako, da ne "trpi" posameznik. Vse v mejah dovoljenega oz. okusnega. Etiko pisanja je vendarle treba upoštevati.

Kot sem že rekla, to je moja ideja - ideja bralke Občana, ti pa si urednica in odločaš. Če bi se odločila za novo rubriko, menim, da jo je treba prej najaviti oz. razložiti njen namen in vsebino in povabiti vse občanke in občane, da pišejo vanjo. Pogoj pa je podpis s pravim imenom in priimkom. Brez skrivanja! Če se

gremo poštenosti - in to je namen rubrike, se ne skrivamo. Jaz še vedno upam, da je poštenost in iskrenost prvi pogoj za dobre sosedske odnose. Namen rubrike pa je izboljšati sosedske odnose (ali vsaj ljudi pripraviti do tega, da razmišljajo o njih), ne pa jih še slabšati in podpihovati."

Učenci, Vas pa pozivamo, da nam pošljete svoje prispevke za šolsko stran. Doslej smo in še bomo to stran pripravljali skupaj z učitelji in učiteljicami v šoli - tako pa bodo lahko objavljeni tudi tisti prispevki, ki bi jih učenci radi predstavili pa niso bili izbrani. Če bo vaših prispevkov več kot za eno stran, jih bomo objavljali po vrstnem redu pošiljanja.

Tudi predstavniki društev lahko še naprej pripravljajo članke o delovanju svojih društev.

Povabilo velja tudi predstavnikom vaških odborov, da poročajo o dogodkih iz vasi.

Tekste za posamezno številko oddajte ali pošljite po pošti do 10. v mesecu na naslov uredništva, ki ga vselej najdete na drugi strani Občana spodaj v levem kotu. Za aktualne dogodke se lahko posamezniki dogovorijo o poznejši oddaji. Tekstov, ki bodo prispeli pozneje, ne bomo mogli objaviti v tekočem mesecu.

Za decembrsko številko časopisa Občan sprejemamo Vaša besedila in reklame do 5. decembra 2001, saj si je tudi uredništvo prisluzilo nekaj oddiha pred prihajajočimi prazniki. Decembrska številka bo izšla pred božičem.

Uredništvo

SLOVESNOST OB DESETI OBLETNICI VOJNE ZA SLOVENIJO

Tudi na Destrniku smo se spomnili dogodkov izpred desetih let, ko je potekala vojna za samostojno Slovenijo. Dogodek smo v nedeljo, 21. oktobra, obeležili s priložnostno slovesnostjo v dvo-

Osrednji gost je bil Janez Janša

rani Osnovne šole Destrnik. V uvodu je zaigrala godba slovenske vojske pod vodstvom podpolkovnika Janija Šalamuna. V polurnem nastopu je orkester navdušil publiko s številnimi skladbami slovenskih avtorjev.

V uvodnem nagovoru je župan gospod Franc Pukšič pozdravil vse prisotne, še posebej pa eminentne goste, ki so ob tej svečani priložnosti obiskali Destrnik. Za slavnostno vzdušje so s svojo prisotnostjo poskrbeli Janez Janša, dr. Jože Bernik s soprogo, Jože Jerovšek, Miran Fišer, Tone Krkovič, Jože Murko, Vojteh Rajher, dr. Milan Zver in Franc Zdolšek.

Nekdanji komandant bataljona teritorialne obrambe Miran Fišer je slikovito opisal dogodke izpred desetih let. Destrnik je bil takrat zaradi ugodne lege med Lenartom in Ptujem najpomembnejši vojaški kraj na območju občine Ptuj. Tukaj je bil takrat lociran bataljon. Krajani in vodstvo tedanje krajevne skupnosti so v tistih kriznih časih vodstvu teritorialne obrambe nesebično nudili vso potrebno podporo in pomoč.

Kot slavnostni govornik je na slovesnosti spregovoril tedanji minister za obrambo g. Janez Janša. V uvodu je poudaril pomen slovenske vojne za osamosvojitve Slovenije, ki je res trajala samo deset dni. Zato pa so bili postopki takratnega vodstva že pred tem dobro načrtovani, tako da smo lahko osamosvojitve, kljub zadržanosti tujine, uspešno izpeljali. Plačali smo

sorazmerno nizek krvni davek, kar se v ostalih republikah razpadajoče bivše Jugoslavije žal ni zgodilo.

V nadaljevanju je Janez Janša nakazal dva poglobitna razloga

za uspešno osamosvojitve. Slovenci smo bili na osamosvojitve pripravljeni, svojo veliko željo pa smo potrdili tudi z rezultati referendumov o osamosvojitvi. Ob koncu nagovora je gospod Janša še poudaril, da bi želel takšno enotnost in sodelovanje Slovencev tudi v prihodnje ter da bi bilo manj »metanja polen pod noge«. Takrat je vladala popolna enotnost političnih struktur v državi. Svoj govor je zaključil z mislijo, da imamo prvič v zgodovini priložnost in možnost, da se razvijemo v evropsko državo. Od nas pa je odvisno, ali bomo to priložnost izkoristili.

V kulturnem sporedu so sodelovali vokalni kvintet Završki fantje, otroški pevski zbor pod vodstvom ge. Nataše Zemljčič in plesni pari folklorne skupine z Destrnika. V avli šole so odprli razstavo slik, ki so nastale v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo na Destrniku in v njegovi okolici. Razdeljena je v tri sklope: prvi del predstavlja priprave na vojno, drugi potek vojne, tretji pa dogodke po njej. Pripravil jo je g. Milan Murko.

Po slovesnosti v šoli smo se v lepem nedeljskem popoldnevu odpravili pred gasilski in turistični dom, kjer je sledilo sklepno dejanje - zasaditev lipe. Ta bo vaščane in obiskovalce Destrnika spominjala na dogodke v letu 1991. Župan je med njene korenine položil sporočilo s podpisi vseh uglednih gostov na slovesnosti. Gostje so s skupnimi močmi zasadili lipo, korenine pa so zasuli tudi predstavniki vseh

Sporočilo je za vedno položeno v nedrje korenin lipe

društev, ki delujejo v občini. na godba pod taktirko Marjana Zasaditev lipe sta pospremila Rusa.

Destrniški oktet pod vodstvom Marije Stöger in destrniška pihal-

Renata Čuček

ŠOLSKI RADIO

V osnovni šoli so po želji učencev, da bi v odmorih poslušali glasbo, prišli do zamisli o pripravi lastne radijske oddaje, ki bi jo ustvarjali učenci sami. S pomočjo mentorice Tine Vrhovšek so že uspeli pripraviti svojo prvo oddajo. Na sporedu bo enkrat mesečno, ob ponedeljkih, zjutraj pred pričetkom pouka, trajala pa bo 15 do 20 minut. Učenci jo bodo poslušali po zvočnikih, ki so v vsakem razredu.

Oddajo pripravlja širok krog učencev - od napovedovalcev do "mladih novinarjev", ki zbirajo podatke z različnih področij (prireditve, tekmovalništvo, moda, glasba, šport...). Novinarji priskrbijo informacije o dogajanjih, ki so bila ali pa še bodo. Seznanjajo učence z različnimi tekmovalni, sporočajo posamezne uvrstitve in pohvalijo vse tekmovalce za njihovo udeležbo na tekmovanjih. Pripravijo prispevek na temo meseca (vsak mesec ima določeno temo). Za glasbo, ki jo vrtijo med odmori, sestavljajo glasbeno lestvico. V oddaji sodelujejo učenci razredne in predmetne stopnje.

Mentorica je zadovoljna z njihovim delom, saj so učenci s pomočjo oddaje seznanjeni z vsem, kar se dogaja v šoli in izven nje. Učenci in mentorica si želijo, da bi jim sedaj, ko so naredili prvi korak in se seznanili s potekom priprave posamezne oddaje, uspelo pripraviti oddajo vsaki drugi ponedeljek.

Ob ustvarjanju in izvajanju oddaje učenci premagujejo strah pred nastopi in s tem pridobivajo samozavest. Samozavesten človek pa stoji za svojimi načeli in prepričanji.

Sabina Žampa

PREDSTAVLJAMO VAM

NARODNOZABAVNI ANSAMBEL DINAMIKA

Mislím, da marsikdo v občini Destrnik ne ve, da se lahko pohvalimo tudi s tem, da tu deluje tudi ansambel Dinamika, ki je požel že številna priznanja na najrazličnejših festivalih. Da boste tudi vi vedeli kaj več o njih, sem se pogovarjala z vodjem ansambla in trobentačem Dragom Dajčmanom. Nastal je tale kratek zapis.

Fantje s klančka, vendar smo se leta 1999 preimenovali v Dinamiko.

Občan: Kakšna je zasedba ansambla, kako ste organizirani in kdo je vodja?

Ansambel je kvintet, ki ga sestavlja pet instrumentalistov, vokalist in vokalistka. Člani ansambla smo Daniel Prelog

Portret ansambla

Bogata bera pokalov

Občan: Zanima me kdaj je bil ansambel ustanovljen?

Korenine ansambla segajo v leto 1987, takrat smo bili še brez imena. Prva zasedba je igrala štiri leta in nato popolnoma razpadla. Za ustanovitveno leto lahko štejemo leto 1992, mesec april. Zasedba šteje šest članov in pevko. Polovica sedanje zasedbe ansambla je ista kot pri ustanovitvi. Leta 1992 smo pridobili strokovno pomoč Borisa Roškarja, ki je začel pisati glasbo in nas strokovno podkopal, da smo bili sposobni nastopiti na festivalih in velikih prireditvah. Prvotno ime ansambla je bilo

(klarinet), Ivo Ornik (kitara), Danilo Podhostnik (harmonika), Miran Jug (bariton), Tomo Dežman (vokal), Hermina Matjašič (vokalistka, violinistka) in Drago Dajčman (trobenta), sem pa tudi vodja ansambla.

Na vajah se zbiramo enkrat tedensko v Jiršovcih, pred nastopi in pomembnejšimi gostovanji pa tudi večkrat na teden.

Občan: Kakšna zvrst glasbe zavzema pretežni del vašega repertoarja in kje najpogosteje nastopate?

Začeli smo z narodno - zabavno glasbo, ker se časi spreminjajo,

smo svoj repertoar razširili in sedaj igramo tudi zabavno glasbo. Pretežno nastopamo po Sloveniji, največ na Štajerskem. Gostovali smo tudi že v Avstriji, nastopali smo na vseh festivalih narodno - zabavne glasbe v Sloveniji (Ptujski festival, Graška Gora, Cerkevjak, Koroški festival) in zamejstvu v Italiji (Števerjanski festival). Največkrat nas boste opazili, kako zabavamo staro in mlado na veselicah, porokah, maturantskih plesih, zelo radi pa se odzovemo tudi vabilu za sodelovanje na dobrodelnih prireditvah.

Bili smo tudi že gostje na nekaterih regionalnih televizijah na Štajerskem.

Občan: Kdo vam piše glasbo in besedila?

Za glasbo poskrbijo Damjan Kolarič, Edvin Fliser in Danilo Jeza, z besedili pa pesmi opremijo Vera Šolinc, Barbara Kolarič in Metka Ravnjak-Jauk. Občasno pa kakšno skladbo prispeva tudi naš baritonist Miran Jug.

Občan: Vidim, da imate v vitrini bogato bero priznanj, ali vam je katero še posebej pri srcu, ali ste na katero še prav posebej ponosni?

Najbolj ponosni smo na petkratni nastop v finalu festivala v Števerjanu v Italiji, kjer smo prejeli pokal za uvrstitev v finale. Na Ptujskem festivalu smo se petkrat okitili s srebrno Orfejevo značko, na festivalu na Graški Gori smo bili prav tako dvakrat srebrni, na srečanju narodno - zabavnih ansamblov za Zlatega

kurenta v Kidričevem pa smo prejeli bronaste kurenta za izvedbo.

Občan: Ste izdali že kakšno kaseto ali ploščo?

Prvo kaseto z naslovom Naše srečanje smo izdali leta 1996, izšla je pri založbi Igor in Zlati zvoki, druga z naslovom To naš je Ptuj pa je zagleda luč sveta leta 1999 pri založbi Melopoj v Slovenj Gradcu. Na obeh kasetah so posnete lastne skladbe, brez priredb.

Ob izdaji prve kasete smo imeli v Koreni samostojni koncert s številnimi gosti in bogatim programom. Hkrati bi se želel v imenu celotnega ansambla zahvaliti vsem, ki so nam kakorkoli pomagali in nam stali ob strani.

Občan: Kakšni so vaši načrti za prihodnost in skrite želje?

Ker se bliža 10. obletnica delovanja, smo se v teh dneh zaprli v studio in pričeli snemati ter pripravljati material za tretjo kaseto in našo prvo kompaktno ploščo, ki bo zbirka vseh do sedaj posnetih lastnih skladb, katerim bomo dodali nekaj novih, za katere upamo, da bodo prijetne za uho in bodo poslušalcem sedle v srce. Bližajočo se obletnico bomo obeležili z nekaj samostojnimi koncerti. Upamo, da bomo lahko nastopili tudi v naši občini Destrnik in se tako predstavili sokrajanom ter jim približali naše skladbe.

*Pogovarjala se je:
Renata Čuček*

Priznanja

VAS JANEŽOVCI SE PREDSTAVLJA

Vas Janežovci se razprostira v prelepi zeleni dolini potoka Rogoznica. Hiše stojijo ob lokalni cesti proti Jiršovcem in ob regionalni cesti večinoma v strnjenem naselju. Obdajajo jih travniki, njive in tudi nekaj gozdov. Večinoma so hiše nove, stare pa so obnovljene. Hišnih številka je 32, prebivalcev je okrog 100. Na potoku Rogoznica je bilo pred leti več mlinov; Simoničev ali Kejačev, Potrčev ali Čehov in spodnji Potrčev, tako smo jih vaščani imenovali. Vsi so imeli dovolj dela, vsi dovolj vode, da je poganjala težke kamne, ki so mleli vse vrste žita. Vsi mlinarji so imeli velike kmetije. Velike kmetije so bile tudi Potočnikova, Kurijeva, Fuksova, Bračičeva – sedaj Burinova, na spodnji Potrčevi pa je sedaj Zadravčeva. Ostalo so v vasi srednje kmetije, a so nekaterim tudi edini vir za preživljanje. Starejši ljudje, ki jih je v vasi malo, pa se spominjajo, da je bilo posajenega precej sadnega drevja. Zelo smo ponosni na Kurijevo kapelo, ki stoji že od leta 1670. Sedanji gospodar Franček Kuri pravi, da se je pozanimal zakaj je bila postavljena. Gospod župnik pravi, da ni dokumentov, da so izginili že med prvo svetovno vojno. Kurijevi lepo skrbijo za ta kulturni spomenik, ki je najstarejši v naši občini. Imamo še Potočnikovo, sedaj Burinovo kapelo, ki so jo lepo obnovili. Pri tej kapeli je tudi žegnanje in naši fantje ob velikonočnih praznikih streljajo, tako da nas je kar malo strah.

V Janežovcih smo imeli opekarno, v kateri so izdelovali opeko in strešno kritino. V njej je bilo zaposlenih veliko naših ljudi. Od nje je ostal le dimnik in del zgradbe, v kateri stanuje delavec, ki se sedaj vozi v službo v opekarno v Žabjak. En del stavbe je obnovil g. Niko Žgeč, ki izdeluje lesno galanterijo. Ostale so velike jame, iz kateri so vozili glino (rudo) v Žabjak. V njih je sedaj veliko vode. Jame bi morali sanirati, saj so zelo nevarne za prebivalce in mimoidoče.

Ne smemo pozabiti, da smo imeli v vasi zdravstveno ambulanto – Potrčevo vilo, ki so jo pomagali graditi vaščani, na pobudo domačinov, dveh zdravnikov. To sta bila brata dr. Jože in dr. Otmar Potrč. Oba sta bila zelo prijazna zdravnik. Dr. Jože Potrč je veliko hodil po terenu, pomagal mu je tudi brat. Imela sta velik posluš za revne, posebno otroke. Ni bilo ure, da ne bi bila pripravljena pomagati. Večkrat se je zgodilo, da je dr. Jože operiral kar doma. Za pomoč si je izbral kar svojo sestro Olgo. Ko je zdravil revne otroke ali tudi starejše, jim ni nič računal, mnogokrat je celo potegnil denar iz svojega žepa, ga dal na posteljo in rekel: "Kupite si sladkor, da bo imel sladke čaj, saj imate grenko življenje." Takšni bi morali biti ljudje, da bi znali spoštovati se med seboj in ceniti vsakega človeka. Bili so zelo znana in cenjena družina. Dr. Jože Potrč se je poročil z učiteljico, Emo. Mnogi se je še spominjajo, saj je učila v šoli na Destrniku. Na Potrčevo kmetijo se je priženil Franc Čeh iz Ločiča, ki je vzel za ženo Potrčevo Olgo in zato se je potem kmetija preimenovala v Čehovo. Čehovi so imeli na kupu kar tri

hiše: domačijo, hramec in lončarijo. V lončariji so izdelovali izdelke iz gline. Nazadnje je bil lončarski mojster Konrad Novak, ki se ga starejši še spominjamo.

Med prvimi v takratni KS Destrnik, smo s svojimi sredstvi in majhnim prispevkom KS uredili javno razsvetlavo. Prvi smo se organizirali, da smo v vas napeljali telefon in to s ptujske strani. Takrat smo dali za priključek telefona okrog 6000 DEM. Sami smo kupili drogove, izkopali jame in tudi jarke, kjer stroj ni mogel. Delno smo v zemljo položili električne kable, pomagala je bivša občina Destrnik – Trnovska vas. Kupili smo dve avtobusni postajališči. Eno smo že zamenjali s steklenim, drugo pa redno obnavljamo in si želimo, da ga tudi zamenjamo. Obnovili smo Simoničev most pri sedanji Burinovi kapeli, nekateri so delali veliko prostovoljnih ur. Na novo smo zgradili most pri Fuksovih. Tudi tu je bilo vloženi mnogo delovnih ur, za kar gre velika zahvala družinama Fuks in Kuri. Le majhen del denarja smo dobili od samoprispevka, ostalo je krila občina. Delno smo uredili sanacijo potoka Rogoznica, od Simoničevega mosta do regionalne ceste, za kar gre velika zasluga posameznim vaščanom.

Vodovod imamo v vas priključen kar iz treh strani: iz zgornjega Placarja, iz Destrnika in iz ptujske smeri. V vasi imamo kar tri bare: g. Predan ima bar Picaso, g. Markež bar Urban in še vulkanizerstvo, pri Kokolovih pa je bar in trgovina Pri Mici, česar smo vaščani zelo veseli, posebno tisti, ki nimajo svojega prevoza, saj dostavijo blago iz trgovine na dom.

Trgovina v vasi je vsem vaščanom v zadovoljstvo. Imamo tudi avtoprevoznika Francija Pukšiča.

Zelo pa smo bili veseli nove vaščanke, ki je kupila Potočnikovo domačijo, ge.dr. Valerije Saško. Zgradila si je lep novi dom, še bolj pa smo bili presenečeni, ko je zgradila lep hlev za konje, v katerem ima 3 konje. Organizirala je srečanje konjenikov. S pomočjo svojih prijateljev je začrtala sprehalno pot za konje, kar so letos že izpeljali. Med nami je živel tudi zelo prijeten kmet Janez Kurbos, ki se je ukvarjal s čebelarstvom. Bil je priznan čebelar, sedaj pa se je domačija preimenovala v Karovo. Tudi v zgornjem delu Janežovc smo asfaltirali delček ceste pri Murku in Pohariču. Takrat smo dali v plan celotni odsek od Vilčnika proti Karu, do Placarja, ampak je zmanjkalo denarja. Veliko je bilo razburjenja in vroče krvi zaradi te ceste, a je odcep od Vilčnika do Kara končno asfaltiran. Da pa bo cesta do konca oblečena z asfaltom, bo treba malo počakati, saj je vsem znano, da za vse ni denarja. Asfaltno prevleko bo dobil tudi most pri Fuksovih.

V razvojni projekt CRPOV je vključena tudi vas Janežovci. Na prvem mestu je glinokop. Predstavitev v občini, kjer so predstavili celotni razvoj naše občine, se je udeležilo malo ljudi, da bi slišali, kakšne plane pripravlja občina.

Podatke zbrala: vaški predsednik Alojz Caf in članica odbora Julijana Černezel

PREJELI SMO

Spoštovani!

Rada bi napisala nekaj v zvezi z izkušnjo, ki sem jo doživela pred kratkim.

V trenutkih, ko se človek poslavlja od svojega bližnjega, mora poleg soočenja s smrtjo opraviti še mnogo stvari, ki se nanašajo na organizacijo pogreba samega. Vse lepo in prav, vendar se ne da mimo nepotrebnih zapletov, na katere sem naletela ob izbiri pevcev, če bi vsemu kar sem doživela, sploh lahko rekli izbira. Ker imamo v domači župniji dva pevška zbora, od katerih poje na pogrebih le starejši, sem se odločila za moški kvintet iz Rogoznice pri Ptuj.

Čeprav sem slišala, naj na pogrebih pri maši pojejo samo domači pevci (mimogrede, zakaj samo trije ali štirje, če vsi vemo, da jih je več), sem želela drugače. Seveda stvar ni bila izvedljiva, zato je bila pri maši le orgelska spremljava, kvintet je pa zapel le pred vežico in na pokopališču. Na nek način sem bila prizadeta in ni mi jasno, kakšna je razlika med petjem v vežici in pred njo.

S tem sestavkom ne nameravam nikogar obtoževati ali žaliti, želim le povedati, da me moti, da si žalujoči ne morejo sami izbrati pevcev. Ljudje imamo pač različne želje in okuse, žalostno pa je, da smo žalujoči v že tako težkih in zelo osebnih trenutkih soočeni še z razprtijami in prepiri med pevci, pa naj bo med samimi domačimi ali njimi in tistimi, ki pridejo od drugod.

Ker vem, da se to ni zgodilo samo meni, sem se odločila, da spregovorim tudi na glas. Kdor poje s srcem, dvakrat moli, pravi znani slovenski rek. Naj bo petje tudi na pogrebih; če ne izbereš domačih pevcev, naj ne bo to nič slabega, naj ne bo to nekaj, kar je potrebno zameriti in se potem še dolgo časa grdo gledati.

Dušanika Ziško, roj. Sorčič

”Keko si fasa, to si si nesa, pa grozdje ti je fkre vzeja.”¹

Predgovor

Vsebina gornjega naslova je del širše teme o pašništvu, ki ga pripravljam. Ker pa še ni dokončana, tokrat pišem samo o času, ki so ga pastirji, tako odrasli kot mlajši preživeli na paši. Več o temi v naslednjem Občanu. Kljub temu, da vsebina ni dokončna, je treba opozoriti na nekaj stvari. Poznamo več vrst paše (paša na gmajni, paša na travniku ali križem paša, paša na obronkih njiv, okoli doma), paše se ločijo tudi časovno² (od 23.4. do 11.11., od 16.8. do 8.9., od 8.9. do prvega mraza ali snega), paša različnih domačih živali (krave, svinje, konji, voli, perutnina), več vrst plačil pastirjem (denar, micel pšenice ali ajde, košt, krompir, kolač kruha ...), več poimenovanih pastirjev, glede na vse naštetu ...

Igre, zabava na paši, druženje

Ko je bilo več pastirjev, kjer je, ne smemo pozabiti, vladala hierarhija po starosti in fizični moči³, so pogosto ugajali vuka: »Imeli smo usak meter dvajset ali trideset ali štiri-deset dolgo palco, obeljeno. Potem se je naredil en kos lesa, debel kot ta kozarec. In so se zvrtele lukjje, na sredi pa ena velika lukja. Okoli smo šli v polkrog, vsaki s svojo lukjo. Potem smo pa dali na nogo palce, vrgli, keri je najbolj zadi urga, tisti je mora iti prvi v igro. Vuka je moga spraviti v lukjo, mi smo pa spodbijali.«⁴ Pastirska igra je bila tudi masličkanje.

Kadar je bilo sušno obdobje in je bilo malo vode, so v pritokih Pesnice lovili ribe: ščuke, krape. Najbolj veseli so bili, ko je riba imela dva kilograma ali več.⁵

Rib na paši niso pekli, so pa pekli koruzo, krompir in »včasih smo se stihotapli prek čez Pesnico, ta nas na oni strani niso opazili pa gor v vinograde po grozdje. To nam je tudi uspelo včasih, vendar je bilo to rizično za narati. To so bili mojstri za to. Zbralo se nas je po enajst pastirjev. Bili smo kar dobra družčina, manjši, mlajši, večji.«⁶

Bili pa so pastirji v Levanjcih in pastirji današnje občine Juršinci med seboj skregani: »Vso znano zgodovino so bili pastirji desnega brega, to so mi, in levega brega skrajno skregani. To so se prek Pesnice metale drve, to se je šimfalo, to se je teplo, to se je tiralo enkrat ene, drugič druge, to je bil en večer boj. Da bi šli pastirji skupaj, to je bil ko berlinski zid, še huje! To je bil tudi tisti pravi užitek, da so drve letele prek, šimfanje. Tudi ko smo se, mi smo rekli prekmeci, z levim bregom zgrabli pastirji, mi smo mogli več početi, kar so ta večji rekli, to bila taka hierarhija. Prekmeci so bili vsi iz župnije Juršinci. Tu smo imeli večni boj. Tudi se je zgodilo, da so nas pri rabutanju grozdja dobili in si bija bit. Keko si fasa, to si si nesa, pa grozdje ti je fkre vzeja. Tega podviga so se najbolj obsodili močni, bolj spretni, mi pa

smo dali zaobljubo, da bomo pasli, da bomo imeli na čredo skrb. Tihotapli so se za strugami gor do koruze in v koruzo, do glavne ceste in prek ceste, po šumi, iz šume pa v vinograd, pa je blo grozdje tu. Nič nam niso zagodli, ves je bila odmaknjena, edino zgodlo se nam je, da nam je enkrat krava v Pesnico padla, pa je šla na ono stran čez in mi nismo smeli iti po njo. Šli smo domov, pa so prišli starejši in zadeva se je uredila.«⁷

Pasli so tudi starejši ne samo otroci in mladina. »Konje so pasli doma pri hišah, imeli so narejene plote. Ob nedeljah pa so jih gnali na travnike, kjer so se pasli, kotali. Lastniki pa, ki so v ostalih dneh bili po službah, so na travnikih kadili, kurlji, to je bila paša za zrelo generacijo.«⁸

Enemu pastirju na paši pa je bilo dolgčas. »Na paši sem šel okoli, med kravami, dostikrat pa tudi malo zaspo. Ja kaj boš te druga?! Krave so bile tak navajene, da niso šle nikamor.«⁹

Dogodivščine

»Je bija en kmet Rodošek, je imel po štiri elitne krave. On je živel pri britofji. On je vsaki dan v jesen prignal na pašo. Prinesel si je s seboj liter vina ali pa dva litra, mi smo tisto vino spili. Bil je veseljak, potem smo ga zelo pastirji pogrešali. To je bilo eno tako posebno veselje.«¹⁰

»Fras je imel tu travnik. On je zadnji kosil. Pastirji smo bili jezni, ker so nam krave letele v otavo in smo imeli ogromno dela. Eno večer se domenimo, on je kosil tam na začetku septembra. On je kosil in je naredil navle lepo. Mi na paši se domenimo, pet centimetrov debele in dva metra dolge drve narezali, obelili, gladke naredili. Ženemo lepo živino domov, doma nič povedali, se zmenimo, pa zbežimo, pa tista dva kola pod navlom skozi, pa na usakem kraju primemo pa znosimo na sred travnika vse vkuč. Naredilo smo eno ogromno kopico. Te pa smo mi to vse gor nosili, pa plezali, pa step-tali, to bila grozna afera. Ampak tistega potem ni bilo, keri je to naredil. In drugo leto je kosil tako kot vsi ostali. Smo ga mi tako rekoč reda naučili.«¹¹

Ni bilo pa samo veselo na paši. Poleg iger in razvedrila so morali čuvati živali. Dogajale pa so se nesreče in takrat so pastirji hitro ukrepali, poklicali so pomoč starejših iz vasi. »Ko so bile zelo suhe jeseni, je vode primanjkovalo in so šle živali za vodjo, je šla v te Črnce, v staro strugo in je zlezla v mulj, tako da ni mogla ven. Eden je letel domov, vedli smo, katera žival je bila, tistemu gospodarju povedat, potem so vaščani šli, po deset dedov, vožje vzeli, namotali in potegnali žival ven. Človek je moral to ven vleči, ker z živalmi ni bilo sigurno. To se je dostikrat zgodilo.

Ko je bila zelo topla jesen, je paša tako rasla,

da je prišlo do napenjanja. Če je katero napelo, se je letelo hitro v vas lastniku povedati. Tu v vasi so že, ko sem še jaz bil pastir, imeli fedro ali vzmet. Dala se je živali, trije, štirje moški so prileteli, jo prijeli na travniku in se je ta fedra dala v žrelo, žrelo se je odprlo in so plini šli ven. Druga metoda je bila, če je bilo že kritično, da se je na levi strani prebilo z nožem in je to brizgnilo ven in se je to zacelilo. Z jodom se je mazalo in je žival nekaj dni bila v hlevu, temu danes pravimo trokiranje. To je bilo nevarno delo, najboljši je bija fikser nož, ker je to bilo huje prebiti kot gumo. Ta koža je bila trda. To so rejci živali vedeli sami. Do 2. sv. vojne se je veterinarja redko klicalo. Kar so znali, so naredili, ostalo je šlo pod grudo.«¹² Pastirjeva naloga je bila biti na paši in skrbeti, da živali niso uhajale v škodo na sosednje njive, in imeti nadzor nad njimi, predvsem da se niso utopile ali pogreznile, ko so šle pit v potoke ali muže.¹³ »To se je dostikrat dogajalo, da je blo branje, ni bilo ljudi doma, pa še ni mela večerje, pa bi moga krompir lupati. Jaz sem v enem tali odiša. Baročinka je krompir prebirala, jaz pa bi ji moga v klet nositi. Ova je šla prebirat, jaz zanesem eno korpo ali dve, pa se jaz samo zaderem adijo in po vesi fort. Ženska pa je pol za meni tudi odišla. Te pa grema po vasi, pa že čujema gospodinjo, kak se je drla, gi sta, gi sta. Mija pa fort. Moja skrb je bila paša. Da bi jaz še kaj dela, jaz sem imel svojo službo!«¹⁴

Jelka Pšajc

¹Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

²To so približne časovne ločnice, saj je bila dolžina paše odvisna predvsem od vremena.

³Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁴Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁵Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁶Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁷Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁸Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

⁹Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

¹⁰Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

¹¹Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

¹²Informator, rojen 1929. leta, avdio kasete, št. 23 in 24, 3. 11. 2001, arhiv avtorice.

¹³Močvirnati del travnika.

¹⁴Informator, rojen 1949. leta, 2. 11. 2001, avdio kasete, št. 23, arhiv avtorice.

Trg osvoboditve 5, 2230 Lenart, tel: 062/727 324, 729 0 220, fax: 062/727 322
ELEKTRONSKA POŠTA: radio@radio-rsg.si, INTERNET STRAN: www.radio-rsg.si

SMUČANJE

Ali je dovolj, da vzamemo smuči s podstrešja, si natakemo "pancarje" in se zapodimo po beli strmini? Ste prepričani?

SMUČANJE je lahko zahtevna športna aktivnost, lahko pa najboljši način doživljanja zimske idile. Opredelimo ga kot športno rekreativno dejavnost, ki se odvija v gorskem in visokogorskem svetu ob različnih temperaturno-vremenskih pogojih. Smučanje je izredno pestra in dinamična aktivnost, ki vključuje večje fizične obremenitve in tako zahteva od posameznika primerno stopnjo telesne pripravljenosti. Pomembni sta predvsem sposobnost koordinacije in ravnotežja.

PRIPRAVA: Na smučanje se je treba ustrezno pripraviti. Priprava nam bo omogočila lažje učenje smučanja in nudila večji užitek na zasneženih strminah tistim, ki imajo že dovolj smučarskega znanja. Obenem se bo zmanjšala tudi možnost poškodb. Pripravimo se lahko sami. Vožnja s kolesom, tek v naravi in smučarski teki so idealni za takšno pripravo. Lahko dodamo še dejavnosti, s katerimi pridobimo občutek za ravnotežje (rolanje, kotalkanje in drsanje). Telesno pripravljenost pa lahko izboljšamo tudi s pomočjo izbranih vaj v fitnesu.

Če ste začetnik, bi vas želela opozoriti, da je učenje smučanja proces motoričnega učenja, ki poteka po določenih zakonitostih. Pomembno je vedeti, da motorični del zapornitve potrebuje nekoliko več vaj, odvisno tudi od posameznika, je pa zato veliko bolj trajen. Zato ne obupajte, če vam prvi ali drugi dan ne uspe tako kot nekaterim, ki se podijo mimo vas, tudi oni so bili na vašem mestu, tako kot boste lahko vi na njihovem, seveda z določeno

stopnjo volje, vztrajnosti in potrpežljivosti.

NEVARNOSTI: Smučanje v sebi skriva tudi manj prijetne plati. Nevarnosti delimo na objektivne (plazovi, vreme, zunanji vplivi) in subjektivne (psihična in fizična nerazpoloženost, neznanje, divjanje...). Vzroki za nesreče so ponavadi smučarji sami, ker precenjujejo svoje znanje, sposobnosti, so utrujeni ali pa pod vplivom alkohola. Največ nesreč se pripeti zjutraj (neogretost) in zvečer (utrujenost). Veliko nevarnost predstavlja tudi vreme. Tako megla (slaba vidljivost) in snežne nevihte (omrzline) kot lepo sončno vreme (opekline) lahko prijeten dopust končajo predčasno. Zavedati se moramo, da se vreme v gorskem svetu spreminja izredno hitro, zato pripravljenost na različne razmere ni nikoli odveč. Nikoli se ne ustavljajte na ožinah in prelomnicah, saj obstaja možnost naleta drugega smučarja. Ustavljajte se na preglednem delu smučišča. Na vseh smučiščih lahko najdete table s FIS-ovimi pravili, preberite jih in se ravnajte po njih.

V primeru nesreče je treba najprej zavarovati mesto nesreče (približno 20 m višje postavimo smučke v X), saj tako preprečimo možnost naleta in s tem nove nesreče. Poškodovancu pomagajmo, ampak, prosim, ne bodite preambiciozni.

CARVING: Kot vse drugo se tudi smučanje spreminja. Verjetno ste že vsi slišali za smuči s poudarjenim stranskim lokom ali carving smuči. V bistvu je bilo smučanje zadnjih nekaj let, pred pojavom carving smuči, v zatonu v smislu razvoja. Spreminjala se je mogoče teža, dolžina in videz smuči, to pa je bilo tudi vse. Smučanje je marsikomu pomenilo muke-tu

mislim predvsem na začetnike, ki so morali, če so se hoteli naučiti smučati, veliko "delati". Učenje z novimi carving smučmi je bistveno lažje in hitrejše, še zlasti pri mlajših otrocih. Nekateri so mislili, da je to le enodnevna muha. Po tistem, ko so s carving smučmi začeli tekmovati, pa je bilo jasno, da to ne bo samo muha-ampak da bo in da je postalo smučarski standard. Dokaz, da je temu res tako, je tudi to, da se vse smučarske šole po svetu odločajo za t.i. Carving smučarsko šolo (slovenska smučarska šola je bila ena prvih, ki se je odločila, da se bo razvijala v to smer).

OPREMA: Treba je vedeti, da najdražje za posameznika ni vedno tudi najboljše. Tako je pri izbiri smučarske in tudi ostale športne opreme najbolje za nasvet vprašati strokovnjaka, ki bo z veseljem pomagal. Poskušamo mu razložiti naše dosedanje znanje, potrebe in želje. V začetku smučarske sezone so organizirani sejmi smučarske opreme (tudi na Ptujju) in tako je najbolje obiskati sejem, ker so tam strokovnjaki, ki so pripravljene pomagati. Treba jih je samo vprašati, prositi za pomoč in to brez oklevanja, zato so tam. Dobili boste primerno opremo za vas ali vašega otroka in pripravljene boste na brezskrben "beli cirkus". Z zadostno telesno pripravljenostjo, s pravilno izbrano opremo in primerno zaščito se torej odpravimo na smučišče. Še enkrat preverimo opremo, načrt smučišča, zahtevnost prog in nevarnosti ali posebna opozorila. Ne pozabite se dobro razgibati... in...ne storite drugim nič, kar ne bi želeli, da kdo stori vam.

Želim vam prijetno in brezskrbno uživanje v smuki!

Sabina Žampa

PODELILI NAGRADE

V ponedeljek, 5. novembra, so Gasilska zveza Destnik in župan Franc Pukšič gostili tri učence, ki so se najbolje odrezali pri pisanju spisov in risanju risbic na temo Oktober – mesec varstva pred požarom (v oktobru je bilo vedno največ požarov, zato so ta mesec proglasili za mesec varstva pred požari).

Pisanje spisov postaja že tradicionalno, letos pa so se odločili, da nagradijo tudi risbe. Pri pisanju in risanju so sodelovali vsi učenci na šoli, izbiro najboljših pa so v GZ Destnik prepustili strokovnim delavcem šole: Eriki Maurič, Bojani Kolenko in Janku Mariniču.

Knjižne nagrade, ki jih je prispevala občina, je podelil župan Franc Pukšič, praktične nagrade pa sta izročila predsednik in poveljnik GZ Destnik Janez in Marjan Irgl. Nagrade za risbo so podelili Kristijanu Bohlu (učencu 5.razreda) in Ninu Krambergerju (4.r.), za spis pa Mateji Karo (8.r.).

Poveljnik GZ Destnik Marjan Irgl je predstavil program dela in aktivnosti v oktobru – mesecu varstva pred požari:

- 1.aktivnosti po društvih, ki zajemajo pregled hidrantnega omrežja po občini, izobraževanje in taktično vajo,
- 2.razstava gasilske tehnike pred gasilskim domom (za učence OŠ),
3. pisanje spisov in risanje risb,
- 4.analiza – v tem letu so ob požaru posredovali enkrat, po tem lahko sklepamo, da je dejavnost gasilcev na operativnem področju dobra. Enkrat so posredovali tudi izven meje občine, saj imajo s sosednjo GZ Trnovska vas - Vitomarci dogovor, da si ob morebitni nesreči ali požaru priskočijo na pomoč.

Po besedah župana so učenci s tem, da so vzeli nalogo resno in ustvarili kvalitetne izdelke, pokazali pomembnost požarne varnosti za okolje, v katerem živijo, in za občane.

Skrb za požarno varnost je ena temeljnih nalog lokalnih skupnosti in je v naši občini na zavidljivi ravni. K temu prav gotovo pripomore tudi dobro sodelovanje občine z gasilsko zvezo in gasilskimi društvi. Iz leta v leto pa se krepi tudi sodelovanje z osnovno šolo, kjer deluje Društvo mladi gasilec.

Gasilska društva se aktivno vključujejo v različna dogajanja v občini na kulturnem, športnem, zabavnem in drugih področjih.

Želja gasilskega vodstva ostaja, da bi program aktivnosti postal celoleten in ne samo program enega meseca. Občanom pa posredujejo nauk: "Bodimo pozorni, zmanjšajmo požare v svojem okolju in bodimo dober zgled mlajšim generacijam, ki se od nas učijo!"

Nataša Žižek

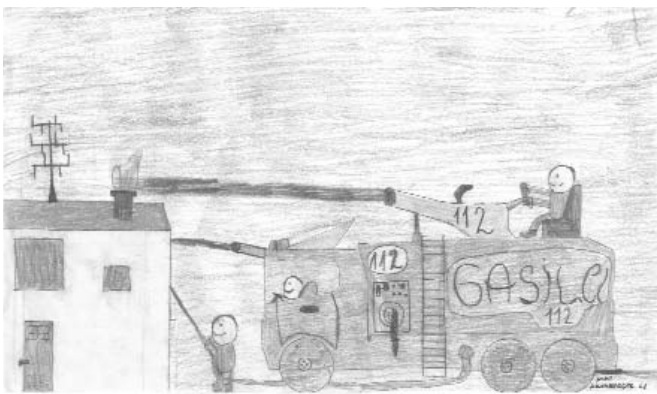

GASILEC

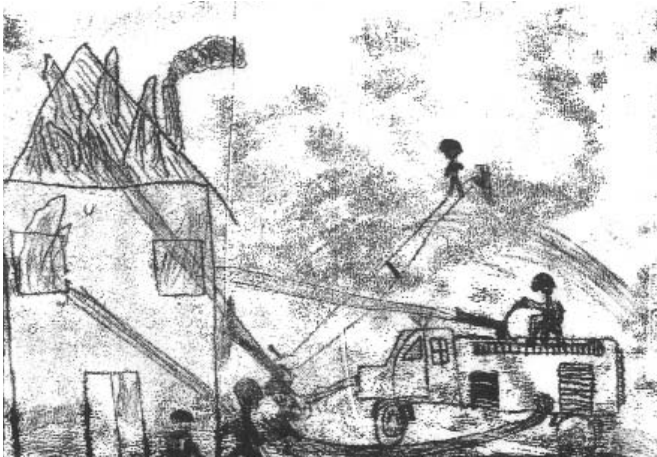
(domišljjski spis)

Bilo je lepega poletnega dne v Ljubljani. Sonce je pripekalo in ljudje so se odpravljali na morje. Ljubljana je bila skoraj prazna. V tisti "prazni" Ljubljani pa je vseeno nekdo ostal. Se vprašate kdo? No, to sta bila gospod Jarnik, bivši gasilec in njegov mucek Feliks. Tistega dne je Jarnik sedel pri svojem oknu in opazoval ljudi, kako so svoje preveč napolnjene kovčke tlačili v avtomobile. Verjetno bi kdo rekel, da je to dokaj dolgočasno, pa vendar se gospodu Jarniku ni zdelo tako. Saj je to počel mnogokrat. Še večkrat pa je premišljeval o svojem poklicu. Kako si je želel spet pogasiti kakšno hišo, rešiti kakšno mucko z drevesa ali pomagati ljudem v stiski. Ta dan je bil zelo žalosten in svojemu mucku je dejal: "Veš, samo ti si mi še ostal. Ne vem, kaj bi brez tebe. Gotovo razumeš stisko v mojem srcu. Le zakaj sem se moral ponesrečiti? Le zakaj? In veš, ta dan me spominja na moj konec v tem poklicu. Bilo je prav takšno vreme kakor danes. Nekdo je v gozdu odvrigel cigaretni ogorek. Po vsem gozdu se je razplamtel ogenj. V akciji sem bil tako rekoč glavni. Želel sem si, da bi lahko ogenj upihnil kot sveče na torti. S kolegi smo pričeli gasiti in eden od njih je zaslišal jok. Otroški jok. Stekel sem pogledat, od kod prihaja in zagledal otroka, ujetega v ognjenem obroču. Kar pa je bilo še huje, nad njim se je začelo lomiti veliko drevo. Nič me ni oviralo. Vse bi storil, da bi rešil tega otroka. Ogenj me je oviral, ko sem tekkel proti njemu. Okoli mene so padala drevesa in čutil sem, da bom umrl. Vest mi nikakor ni dovolila, da bi pustil umreti otroka. Ko sem se približeval, je name padla veja in mi polomila obe nogi. Obležal sem tam, nemočen. Pritekli so kolegi in me odvedli na varno. Opozoril sem jih, da je v ognju ujet otrok in naj mu pohitijo na pomoč. Le s težavo so ga rešili. Oba so odpeljali v bolnišnico, drugi pa so medtem pogasili ogenj. Čez čas sem se zavedel, da ne čutim nog. Bilo je kot jih ne bi imel. Še vedno pa je bilo najpomembnejše, da je otrok živ in zdrav. Spomnim se, ležal sem na tisti veliki bolniški postelji in zrl v strop. Vstopil je zdravnik in me le mrko pogledal. Izjavil je: "Bojim se, da ne boste več hodili. Žal mi je." V tistem hipu se mi je podrl svet. Sedaj je bolje. Človek mora stvari sprejeti, kakršne pač so, in živeti dalje. In veš, ničesar ne obžalujem. To je bila pač moja usoda." Zaključil je zgodbo in se zazrl v nebo. Bilo je pusto in oblačno. Zamrmral je še: "Kako lepo je biti gasilec!"

Mateja Karo, 8.r.

Nino Kramberger

Kristjan Bohl

Prejeli smo

Surovine ni, ker janežovski glinokop ni bil nikoli saniran. Desetletne obljube o sanaciji se samo ponavljajo, jame v Janežovcih se večajo

V četrtek Večeru, 25. oktobra, je pisalo: Opekarni Opte Ptuj je zmanjkalo surovine, ki so jo pretekla desetletja dobivali v janežovskem glinokopu. Sprašujemo se, ali je zmanjkalo prostora pri naslovu ali pa so bili novinarji samo enostransko informirani iz Opte Ptuj. Pisati bi namreč moralo: Opekarni Opte Ptuj zmanjkalo surovine, ki so jo pretekla desetletja dobivali v janežovskem glinokopu, katerega do danes niso še niti malo sanirali. Še manj, izdelati jim ni uspelo niti sanacijskega načrta in ga predložiti občinskemu svetu občine Destrnik. Desetletne obljube o sanaciji se samo ponavljajo, jame v Janežovcih se večajo, ceste uničujejo, v jamah ugašajo življenja, obljube pa se pozabijo do naslednje eksploatacije glin in se vsako leto ponavljajo. Vendar to ni nič čudnega, saj se ne upoštevajo niti zakonski akti. Pred dvema letoma je bil sprejet zakon o rudarstvu, ki predvideva, da je treba pred pričetkom izkoriščanja glin predložiti rudarski inšpekciji dovoljenje za izvajanje del po določbah 50. člena ZRUD (Uradni list RS, št. 56/99), ki ga bo na podlagi revidiranega rudarskega projekta za izvajanje del, dovoljenj za poseg v prostor in dokazila za izvajanje rudarskih del izdal pristojni upravni organ. Ker to ni bilo urejeno, je rudarska inšpekcija 2. 8. 2001 izdala odločbo št. 317-10B/2001/1. PL., s katero je rudarski inšpektor prepovedal izvajanje vseh rudarskih del v zvezi z izkoriščanjem na lokaciji Janežovci. Odločba je bila še istega dne poslana družbi Opte Ptuj d.o.o. in na koncu je pisalo, da pritožba ne zadrži izvršitve ukrepa te odločbe.

Zavedamo se, da je naloga občinskega sveta gospodarjenje s prostorom, v katerem živimo, in življenjskimi razmerami občanov, in tako je občinski svet na 19. redni seji sprejel sklep št. 032-01/2001. 1912-14. o prepovedi izkoriščanja opekarske glin iz glinokopa v Janežovcih.

Sočasno smo v občini pripravili predlog sanacijskih ukrepov št. 314-2/2001 za ureditev degradiranega območja glinokopa v Janežovcih in ga posredovali družbi Opte Ptuj, čeprav so tam že leta 1998 rekli, da bodo v Janežovcih zgradili novo opekarno, toda do danes na občino ni bila dana vloga za spremembo zemljišča v gradbeno območje, čeprav je občina že izvedla postopek o spremembi prostorskega plana.

Občina oziroma občinski svet sta si vseskozi prizadevala in podpirala gradnjo v Janežovcih. Pričakovali smo, da bo na zadnji seji občinskega sveta vodstvo podjetja Opte Ptuj predstavilo projekte sanacije in nove gradnje. Izkazalo se je, da podjetje Opte Ptuj v zadnjih desetih mesecih od sprejetega sklepa občinskega sveta ni naredilo ničesar, saj ni predstavilo ničesar drugega kot katastrske podlage.

Občinski svet Občine Destrnik nikakor ne bo dovolil, tega pa ne dovoljuje niti republiška rudarska inšpekcija, eksploatacije glin brez sanacije devastiranega območja. Odgovornost za nadaljevanje poslovanja podjetja Opte Ptuj vsekakor prevzema vodstvo podjetja ter večinski lastnik Petrol Ljubljana, saj morajo poslovati v skladu z veljavno zakonodajo.

Če pa je bil interes Opte Ptuj in lastnika Petrola Ljubljana izkoriščati glino samo zato, da imajo lastniki možnost kuriti odpadno olje v opekarni Ptuj, in se ne lotiti investicije tako, kot so obljubljali, je to celo v nasprotju z veljavno zakonodajo. Zato je republiški rudarski inšpektorat preprečil takšno delovanje in s tem se strinja tudi Občinski svet Občine Destrnik.

Pisanje in poročanje po Radiu Slovenija o problematiki glinokopa v Janežovcih je lahko objektivno, če si novinarji najprej pridobijo objektivne informacije, če si preberejo sklepe občinskega sveta, zapisnik rudarskega inšpektorja in sanacijski načrt. Če novinarji nimajo vseh informacij, nastane nepotrebno aferaštvo, ki pa ne more biti v ponos nikomur.

Franc Pukšič, župan Občine Destrnik in
Janez Irgl, član Občinskega sveta Občine Destrnik

USTVARJALNA STRAN ZA NAJMLAJŠE ČAS JE, DA ZADIŠI PO PRAZNIKIH...

Novembrski dnevi se počasi, a vztrajno iztekajo. Sonce dremlje za oblaki, zato so si snežinke, veter in mraz ta mesec že privoščili svoj ples. Narava se pripravlja na zimski počitek, mi pa smo se zatekli v toplo zavetje peči... Hej! Ne, ne – mi pa te dni ne bomo dremali! Mar ne slišite? December nam veselo trka na vrata! Malo je že zadišalo po praznikih in kar vidim, kako so se vam v očkah prižgale lučke... Vendar pa ni prav, da bi samo čakali na božična darila ali pa zapravljali privarčevane tolarje za obdarovanje in krašenje. Poskusimo drugače. Sami se potrudimo, da bodo prazniki nekaj posebnega. Ob večerih sedimo skupaj otroci in starši in:

-Izdelajmo novoletne voščilnice (tiskajmo z žigi iz krompirja, rišimo...)

-Pričarajmo si pravo vzdušje z božično novoletno glasbo.

-Obiščimo knjižnico in zvečer skupaj preberimo kako zgodbo.

-Tudi če pri peki peciva nimamo posebnih izkušenj, preizkusimo kak preprost recept – ko se nam bodo piškoti posrečili, bo to zares prazničen trenutek!

-V okrašeno škatlo damo nekaj domačega peciva – to bo sladko presenečenje za prijatelje in sorodnike, ki jih boste obiskali.

-Skupaj s starši zavijamo darila.

-Sami izdelajmo dekoracijo za smrečico in stanovanje.

Sebi in svojim dragim nanizajmo v spomin čimveč prijetnih, svetlih trenutkov.

Če še vedno ne veste, kjer in kako bi začeli, vam ponujam dve ideji:

1. VENČEK IN OKRASKI IZ SLANEGA TESTA:

Slano testo je zelo primerno za izdelavo prazničnih okraskov. Vse kar zanj potrebujemo, imamo pri roki v domači shrambi:

-2 skodelici moke

-1 skodelico fine soli

-3/4 skodelice vode

-1 žlico belega jedilnega olja

-mleti cimet (če želimo, da venček diši) – testo je potem rahlo rjavo obarvano

Vse sestavine zgnetemo v kepico voljnega testa.

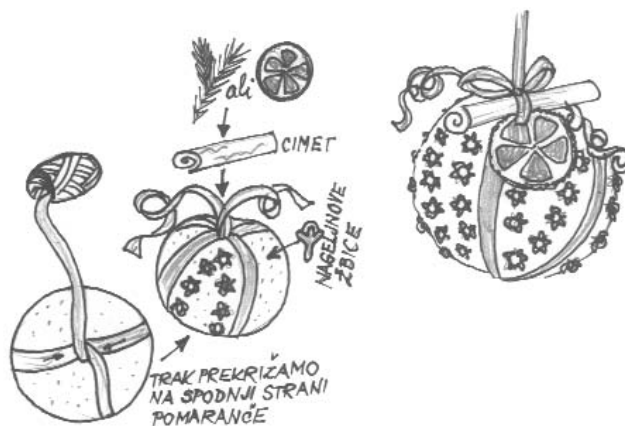
Nekaj nasvetov:

Da se testo ne izsuši, naj bo med delom pokrito s folijo. Za izrezovanje okraskov razvaljamo testo približno pol centimetra na debelo. Okraske izrezujemo z modelčki za piškote ali nožkom – ali pa enostavno oblikujemo z rokami. Izdelane okraske polagamo na folijo. Ne pozabimo narediti luknjic, skozi kasneje vpeljemo nitko za obešanje.

Za adventni venček potrebujemo nekoliko več testa. Naredimo ga tako, da oblikujemo iz testa svaljek ali spletemo kito in konca staknemo skupaj. Nato se prepustimo domišljiji in okrasimo venček z dodatki iz testa v obliki listkov, jabolok, zvezdic..., vse dodatke prilepimo na osnovo venčka z vodo. Lahko vtisnemo tudi vzorce npr. z zamaškom od flomastra, lesenim nabodalom itd.. Testo, ki ga ne porabimo takoj, spravimo v tesno zaprto posodo, tako da lahko ustvarjamo več dni. Izdelke sušimo na zraku nekaj dni ali pa v priprti pečici najmanj pol ure pri 120°C, nato še 3 – 4 ure pri 150°C.

Če hočemo, da je izdelek trajen, ga prelakiramo (lahko pa ga obarvamo z zlatim sprejem).

2. POMANDER – DIŠEČA POMARANČA

Potrebujemo:

-pomaranče

-nageljnovе žbice ("klinčki")

-cimet v palčkah

-ozek darilni trak

-posušene rezine drobnih pomaranč

-10 cm velike smrekove vršičke

Pomaranče napikamo s "klinčki" (sami si izmislimo vzorec) in jih damo na krožnik. Mednje damo tudi v butare povezane cimetove paličice. Po hiši bo prijetno praznično zadišalo. Če želimo, lahko okrog pomaranč zavežemo ozek darilni trak, ga na vrhu zavežemo, na vozle položimo cimetovo paličko in zopet zavežemo. Tako lahko dodamo tudi posušeno rezino pomaranče ali (in) smrekovo vejico. Taka pomaranča je lahko tudi drobno darilo.

Obarvajte si december kar se da praznično – brez nervoze, hitenja in prevelikih stroškov, zato pa s toliko več ljubezni in tople domačnosti.

In – NE POZABITE PISATI BOŽIČKU!

Pripravila:
Majda Kunčnik

JESENSKE POČITNICE

Prvi dan počitnic smo se peljale na Ptuj v knjižnico. Tam sem si sposodila knjige, da sem lahko brala, ko mi je bil dolgčas. S skirojem sem se velikokrat vozila do prijateljice Karin. Veliko sem tudi jahala in se učila spoznavanje narave in družbe. Obiskala nas je tudi družina Kokol iz Dornave, V gozdu smo podirali drevesa, potem smo jih razžagali in nasekali. Naložili smo jih na prikolico in odpeljali domov. Doma smo jih zlagali na kupe. Po praznikih smo jih pa zložili v garažo. Med prostim časom v počitnicah sem tudi pisala spise, poslušala glasbo ter si veliko dopisovala. Zjutraj sem

gledala televizijo in risala za bralno značko. V petek, 2. novembra, sem zvečer s prijateljico odšla na Sončkov koncert. Denar, ki so ga zbrali, je bil namenjen otrokom, ki so zboleli za cerebralno paralizo. S tem denarjem so kupili stvari, ki so potrebne bolnim otrokom. Tudi jaz sem jim pomagala, ker sem iz hranilnika vzela denar in ga dala v veliko steklenico, ki je bila v trgovini. Želim si, da bi tudi ti otroci imeli takšne počitnice, kot sem jih imela jaz.

Petra Kramberger, 2.r.

OTROŠKI PARLAMENT

Otroški parlament poteka v Sloveniji že dvanajsto leto in je s svojo tradicijo postal že nepogrešljiva oblika spodbujanja participacije otrok in mladih pri vprašanjih, ki zadevajo njihovo prihodnost.

Rdeča nit Otroških parlamentov je vsako leto drugačna in jo izberejo otroci sami. Tema letošnjega je vezana na koristno izrabo prostega časa otrok, zato so slogan enostavno poimenovali »MOJ PROSTI ČAS«.

Učenci so se o načrtovanju in možnostih koristne izrabe svojega prostega časa ter o težavah, ki jih imajo pri tem, najprej pogovarjali na razrednih urah. V vsakem razredu so izbrali dva predstavnika, ki sta zastopala razredno skupnost na šolskem Otroškem parlamentu. Ta je potekal na OŠ Destrnik v petek, 5. oktobra.

Pred začetkom »parlamentarne« razprave so učenci razstavili svoje plakate, likovne in literarne izdelke na temo prosti čas. Sledil je kratek kulturni program. Urban je zaigral dve skladbi na harmoniko, Kaja je prebrala pesem, ki jo je napisala posebej za to priložnost, in Tanja je prebrala spis Moj prosti čas.

Vsak parlament mora imeti svojega predsednika in tudi učenci so izvolili svojega. Pravzaprav so izvoli predsednico, ki je slavnostno pričela razpravo z uvodnim nagovorom.

Naši mladi parlamentarci so na omenjeno temo razpravljali uru in pol. In kaj so povedali?

Učenci razredne stopnje v svojem prostem času radi igrajo igrice na računalnik, gledajo televizijo, se vozijo s kolesi, družijo s prijatelji, berejo knjige, rišejo, fantje pa obožujejo nogomet. Nekaj manj so priljubljene druge igre z žogo. Nekaj učencev obiskuje glasbeno šolo. Kot zanimivost naj

zapišem, da se eden izmed učencev ukvarja z manj popularnim športom za nas »suhozemce«, to je z jadranjem.

Učenci predmetne stopnje obožujejo računalnik, zelo radi gledajo televizijo, kolesarijo, rolajo, se družijo s prijatelji in poslušajo glasbo. Fantje so zapriseženi privrženci nogometa. Dekleta, za razliko od fantov, rada berejo, se pogovarjajo po telefonu in hodijo na sprehode. Povedali so, da jim šola in učenje vzameta veliko časa, zato je prostega časa pri njih manj, menijo celo, da ga imajo premalo.

Prava razprava se je razveljala okrog računalnikov, televizije in branja. Učenci so ugotovili, da imata računalnik in televizija pozitivne in negativne strani. Računalnik nam mnogokrat olajša delo, v pomoč nam je pri učenju, iskanju informacij... Televizija s svojimi dokumentarnimi in izobraževalnimi oddajami, pa tudi z dobrimi filmi širi naša obzorja. Toda kaj, ko naše učence na računalniku najbolj pritegnejo različne igre in brskanje po »medmrežju« iz radovednosti in dolgočasia. Na televiziji mnogo učencev redno spremlja maratonske nadaljevanke, odmaknjene od resničnega življenja, kjer jih pritegne predvsem ljubezenska vsebina. Bolj kot to pa je zaskrbljujoče gledanje televizije pozno v noč.

Prekomerno posedanje pred TV zasloni in računalnikom prikrajša učence za druženje z vrstniki in gibanje, ki je v tem obdobju zelo pomembno za zdrav razvoj.

Branje, predvsem branje knjig, je bila tema, ki je razdvojila fante in dekleta. Fantje so trdili, da jih branje ne pritegne, ker že v šoli in nato doma ob nalogah in učenju kar naprej »gledajo« v knjige. Dekleta raje berejo in

pravijo, da jih pritegnejo knjige z ljubezensko, kriminalno in detektivsko vsebino.

Seveda imajo naši učenci pri preživljanju svojega prostega časa tudi težave.

Preveč so oddaljeni od večjih središč, kjer so možnosti aktivnega in koristnega preživljanja prostega časa večje. Želeli bi imeti vsaj občasne kino predstave ali pa manjši kino. Ker je nogomet sila priljubljen, so predlagali, da bi ustanovili Nogometni klub Destrnik in uredili pravo travnato nogometno igrišče. In če smo že pri nogometu; veseli bi bili, če bi imeli na golih na asfaltiranem večnamenskem igrišču vsaj mreže. Predlagali so tudi

ustanovitev ribiškega društva.

Veseli bi bili igrišča za odbojko na pesku, brezplačnega tenisa igrišča, še bolj bi se razveselili organiziranih športnih aktivnosti. Tako kot vsi mladi bi želeli imeti prostor, kjer bi se lahko zbirali, organizirali tematske večere in seveda tudi plese.

Parlamentarna razprava se je zaključila z izvolitvijo dveh predstavnikov, ki bosta zastopala naše šole na regijskem Otroškem parlamentu na Ptujju, ki bo potekal 22. novembra.

*Mentorica skupnosti učencev:
Tina Vrhoušek*

MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO
AGENCIJA RS ZA KMETIJSKE TRGE IN RAZVOJ PODEŽELJA
Dunajska 160, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/478 9215
Fax.: 01/478 9294

Obvestilo

Program SAPARD je eden od treh predpristopnih programov EU kot poseben program pomoči za kmetijstvo in razvoj podeželja za države kandidatke za vstop v EU.

Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja je tista institucija, ki bo upravljala s sredstvi predpristopne pomoči SAPARD. Gre za sredstva iz evropskih skladov, do katerih bo Slovenija upravičena vse do vstopa v Evropsko unijo. Do dodelitve sredstev pa bodo upravičeni tisti posamezniki ali institucije, ki bodo izpolnjevali pogoje naslednjih javnih razpisov:

1. Javni razpis za investicije v kmetijska gospodarstva (ukrep 1 – dodatne informacije: ga. Sonja Gornik, 01/478 9225): ukrep obsega podpore investicijam v kmetijskem gospodarstvu, ki bodo prispevale k izboljšanju konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev in izpolnjevanju zahtev pravnega reda EU na področju higiensko veterinarske ureditve, varovanja okolja in zaščite živali. Upravičenci do teh sredstev so nosilci kmetijskega gospodarstva in druge fizične ter pravne osebe, ki opravljajo kmetijsko in živilsko dejavnost na ozemlju RS v skladu z načeli dobre kmetijske prakse in bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z razpisom.

2. Javni razpis za diverzifikacijo na podeželju (ukrep 3 – dodatne informacije: ga. Ariana Libertin, 01/478 9222): ukrep obsega podpore v izgradnje in izboljšanja turistične ponudbe na podeželju, ki se bo opravljala kot dopolnilna dejavnost na kmetijah, in naložbam v tradicionalno domačo obrt na kmetijah: izgradnjo ali obnovo prostorov in nakup opreme za opravljanje turistične dejavnosti, ureditev prostorov za rekreacijo in prosti čas na turističnih kmetijah za potrebe gostov, izgradnjo ali obnovo prostorov in nabavo opreme za opravljanje tradicionalne domače obrti na kmetijah. Upravičenci do sredstev so fizične osebe, ki so lastniki ali zakupniki kmetij na območjih razvojnih programov podeželja, ki jih izvaja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo ter bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z javnim razpisom.

Javni razpisi za program SAPARD bodo v Uradnem listu RS objavljeni takoj po objavi uradnega dokumenta o akreditaciji Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja v Uradnem listu Evropske unije.

*Služba za stike z javnostmi
Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja*

ZBIRALI SMO STAR PAPIR

»V dobrih starih časih« kot jim danes radi rečemo, so šole slovele po tem, da so med ljudmi vsaj trikrat na leto zbirale stari papir. Seveda se je takrat z zbiranjem papirja dalo kar dobro zaslužiti, kar pa za današnje čase ne velja več, saj smo zvišali ceno »svojih storitev« tako, da se nam zbiranje papirja ne izplača več. Klub temu nam je iz »dobrih starih časov« ostalo, da z zbiranjem starega papirja preprečujemo sečnjo dreves in tako skrbimo, da bodo otroci naših otrok še poznali gozd, imeli še nekaj čistega zraka in pitne vode. Predvsem to slednje in tudi nekaj malo zaslužka, ki ga bomo namenili v dobrodelne namene za naše učence in učenke, nas je vodilo, da smo v letošnjem šolskem letu v okviru dnevov dejavnosti ponovno organizirali akcijo zbiranja starega papirja. Potekala je od petka, 27. oktobra, ko so učenci in učenke vseh treh naših šol doma in pri sosedih zbirali papir. V šole so

ga svojim otrokom pomagali dostaviti starši, saj smo kljub državnemu prazniku odprli vrata šol v sredo, 31. oktobra. Z zbiranjem smo nadaljevali vse do ponedeljka, 5. novembra, ko smo ga odpeljali.

In koliko papirja smo nabrali? Za kar dobre štiri tone (4.230 kg) smo razbremenili naše kleti in podstrešja in tako očuvali kar nekaj smrek, ki bi sicer služile kot surovina pri izdelavi papirja. Zaslužili smo 42.300,00 SIT. S tem denarjem bomo pomagali pri plačilu položnic za šole v naravi in centre šolskih in obšolskih dejavnosti tistim učencem in učenkam, ki bi sicer zaradi socialne ogroženosti morali ostati doma.

Akcija zbiranja starega papirja je torej uspela, za kar gre zahvala tudi staršem, ki so se potrudili in papir pripeljali v šole. Verjemite, da smo se po akciji vsi skupaj odlično počutili saj »smo ubili kar pet muh na en mah«.

1. očistili smo kraj in ga razbremenili odpadkov, saj bi papir

najverjetneje romal na smetišče, 2. prosti čas, ki ga je tako malo, smo preživeli skupaj s starši, ki so nam pri akciji pomagali, 3. rešili smo nekaj smrek, ki bodo razveseljevale naše zanamce,

4. občutili smo tisti prijeten občutek, ki nas preveva, ko naredimo nekaj dobrega za drugega,

5. potrdili smo, da je dobrodel-

nost doma v naših krajih.

Mimogrede, ALI VESTE, da: - 1000kg starega časopisnega papirja pri pridelavi papirja nadomesti 3,5 m³ lesa, - da se papir, če ga odvržemo, razkraja en mesec.

Za učence in učenke
JVIZ OŠ Destrnik-Trnovska vas-
Vitomarci
Milena Širec in Mira Anderlič

SVETI MIKLAVŽ

Sv. Nikolaj, ki mu pri nas navadno pravimo MIKLAVŽ, je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov, v dobršem delu katoliške Evrope pa ga med zimskimi svetniki po priljubljenosti ne poseka nihče. Zlepa se ni okoli kakšnega svetnika spletlo toliko legend kot prav okoli sv. Miklavža, osebe, ki bolj kot katera druga iz katoliškega svetniškega kroga simbolizira prijazno darežljivost, ki je v Evropi dosegla svoj vrh v Miklavževem obdarovanju otrok. Miklavž ima svoj god 6. decembra. Sv. Miklavž je v Cerkvi od 11. stoletja dalje v časteh kot velik priprošnjik in čudodelnik, svetnik, ki prihaja iz teme zimske noči v svetlobo preprostih kmečkih izb in v razkošne sobane mestnih hiš, in spet izgine v temni noči.

Ko je legendarni sv. Miklavž začel deliti darove, je postal ljudski dobrotnik, medtem ko so dotlej »duhovi prinašali le blagoslov za novo leto in letino. Našemljenci, ki so predstavljali rajnike in druge demone, so se, po krščanskem pojmovanju, spremenili v hudobne duhove, ki jih v taki obliki pogani sploh niso poznali: tako so nastali hudiči, parkeljni, zlodeji, vragovi. Parkeljni imajo ponavadi posebno naličje z rogovi in rdečim jezikom. Včasih jim okoli pasu bingljajo veliki kravji zvonci. Postali so Miklavževi spremljevalci in izvrševalci kazni nad porednimi otroki. Po vzgledu šolarskih šeg je namreč Miklavžev obhod namenjen otrokom in tak se je ohranil do danes tudi

pri nas. Miklavž je napravljen po vzgledu liturgičnih oblačil: čez dolgo belo haljo obleče mašni ali večerni plašč. Na glavi nosi mitro; to pokrivalo je za Miklavža pač najznačilnejši del tako v odevnem kot simboličnem pomenu. Na zadnji strani mitre sta pritrjena dva trakova, ki padata čez rame; označevala naj bi duh in črko stare in nove zaveze. Miklavževa palica je lepo izdelana, zlata.

Sv. Miklavž je povsod, kjer se pojavlja, tako zelo priljubljen predvsem zato, ker prinaša, zlasti otrokom, darila. Ti darovi niso dragoceni, čeprav izjeme vedno so, ampak gre za simpatične majhne darove, ki se razlikujejo glede na zgodovinska obdobja, glede na kraje in glede na to, kam Miklavž darove polaga. Pri nas je ponekod neviden, darove nastavlja pridnim otrokom v nočeh pred Miklavževim večerom, 5. decembra. Ko se je zvečerilo, je Miklavž potrkal na okno. Otroci so začeli moliti in čez nekaj časa odprli so

okno. Na njem so našlo orehe, jabolka in podobne dobrate. Poredni otroci so včasih dobili samo šibo. Danes je palica-miklavževka, še posebej če je pozlačena, simbolično darilo.

Otroci, ne pozabite pogledati pred vrata, na okna in v čevlje!

P.L.

RADIOPTUJ
89,8•98,2•104,3MHz
radio, ki je na vaši frekvenci

TEDNIK
vaša štajerska kronika

TAE BO

Obveščamo vse ljubiteljice in ljubitelje rekreacije, da smo pričeli z vadbo TAE BO. Vadba poteka v TOREK od 19.³⁰-21.⁰⁰ ure in v PETEK od 18.³⁰-19.³⁰ ure v prostorih športne dvorane Destrnik. Vabljeni vsi, ki želite storiti kaj zase, za svoje telo in boljše počutje.

Športno društvo Destrnik

LEDVENA - KRIŽNA - HRBTENICA

Hrbtenica omogoča človeku pokončno držo. Sestavljena je iz vretenc, ki so kot kocke naložene ena na drugo. Za pravilno obliko hrbtenice in pravilno človekovo držo skrbijo mišice, ki potekajo na obeh straneh ob hrbtenici. Te mišice tudi preprečujejo boleče premike vretenc med pripogibanjem, ki so največkrat vzrok za bolečine.

Iz ledvene hrbtenice izhajajo živci v obe nogi ter naprej in navzdol v trebuh. Zato se lahko pri obrabi ali slabi držji ledvene hrbtenice pojavijo bolečine in mravljinca, ki se širijo v obe nogi. Pri tem so lahko noge popolnoma zdrave, vzrok za bolečine je pritisk na nožne živce zgoraj v hrbtenici.

Vzroki za bolečine v ledveni hrbtenici so različni. Skoraj vedno pa je osnovni vzrok nepravilna drža hrbtenice med delom in pripogibanjem. Zaradi tega pride do natega mišice ali do bolečega premika obrabljene vretenca po sosednjem vretencu. Poznamo dve vrsti bolečin v hrbtenici:

- nenadna močna bolečina, ki je ponavadi povezana z nepravilnim gibom. Bolnik ponavadi pove, da ga je "vsekalo" v križu. Bolečina traja največ nekaj dni, najpomembnejše je mirovanje v

postelji,

- dolgotrajna stalna bolečina, ki se občasno poslabša. Je zelo pogosta, poznajo jo skoraj vsi ljudje. Pri fizičnih delavcih in pri kmetih se pojavi zaradi težkega dela in velikih obremenitev hrbtenice, pri ljudeh s sedečim delom pa zaradi dolgotrajnega sedenja, še posebej zaradi nepravilnega sedenja na neustreznih stolih.

Če ste pri zdravniku že opravili potrebne preiskave (slikanje hrbtenice) in tako poznate vzrok vaših bolečin, ni treba obiskati zdravnika ob vsaki ponovitvi bolečin. Počivajte, vzemite zdravila proti bolečinam in v nekaj dneh bo bolečina popustila. Obisk pri zdravniku je nujno potreben, če se pojavi kateri od sledečih treh znakov:

- mravljinca okrog spolovila in zadnjične odprtine v obliki jahalnih hlač,

- motnje odvajanja vode: uhajanje brez občutka ali zapora,

- motnja odvajanja blata in vetrov: uhajanje brez občutka ali zaprtje. Bolniki z bolečinami v hrbtenici morate delati vaje. V fazi nenadnih močnih bolečin je potrebno mirovanje. Takrat vaj ne priporočamo. Priporočamo počitek v razbremenilnih položajih, v

katerih se hrbtenica razbremeni in bolečine popustijo. Teh je več, kateri bolniku bolj ugaja je odvisno od vsakega posameznika. Preprosto povedano, sami si najdete položaj, v katerem boste imeli najmanj bolečin. Mirovanje pomeni počitek v postelji, bolnik vstane samo zaradi osnovnih potreb in zaradi prehrane.

Z vajami pričnite, ko se bolečine v križu ublažijo. Delate jih zato, da vas ne bi ponovno začelo boleti. Če se pojavijo bolečine, vaje za nekaj dni prekinite. Delajte jih redno, zjutraj in zvečer, najmanj po 15 minut. Po koncu vaj se za nekaj minut udobno sprostite.

Z vajami boste okrepili mišice, ki držijo hrbtenico v pravilnem položaju. Zato so vaje zelo pomembne. So pomembnejše kot fizikalne terapije, ki jih lahko opravite samo občasno, enkrat do največ dvakrat na leto. Vaje lahko delate vsak dan.

Opornice, pasovi in stezniki pri

bolečinah v križu ponavadi niso učinkoviti. Z vajami si morate ustvariti lastni mišični steznik, ki drži hrbtenico ves čas v pravilnem položaju.

Za hrbtenico je zelo koristno plavanje. Ko plavate, se mišice sprostijo, vretenca se nekoliko razmaknejo in bolečine popustijo. Lahko si pomagata tudi z drogami, za katerega se primete z rokami in sproščeno visite nekaj minut. Bolečine se podobno kot pri plavanju zaradi sprostitve mišic in rahle razmaknitve vretenc pomirijo.

Sami morate skrbeti za svojo hrbtenico. Z rednimi vajami, s plavanjem ter s pravilnim položajem hrbtenice med delom in tudi v mirovanju lahko bolečine in obrabo preprečite.

V naslednjih številkah Občana bom prikazal navodila za pravilno delo in počitek.

Vaš zdravnik,
Franc ŠUTA, dr.med.

NOVIH 500 METROV ASFALTA

Kljub hladni novembrski nedelji, 11. novembra, je na otvoritev asfaltirane javne poti Vilčnik – Karo – Šori (JP 560-140) prišlo veliko občanov. Vrvice so skupaj prerezali župan Franc Pukšič, predsednik vaškega odbora Alojz Caf in najstarejša vaščanka Janežovc Hanika Vodelšek (po domače Habjančekova Hanika), ki šteje 79 let. Skupna dolžina ceste je 2221 m, nove asfaltne prevleke pa je cca. 500m. Cesta pomeni za vaščane Janežovc pomembno prometno povezavo s sosednjo vasjo Placar. Upali so, da bodo to investicijo izpeljali skupaj z Opte Ptuj, ki cesto uporablja za prevoz ob eksploataciji gline. Ker do skupnega dogovora med občino in Opte Ptuj še ni prišlo, so s sredstvi krajanov in občine asfaltirali najnujnejših 500 m ceste, v prihodnje pa nameravajo asfaltirati še ostali del. Investicija je ovrednotena na cca. 6 milijonov tolarjev. Del sredstev so s pogodbami prispevali vaščani, ostala sredstva je financirala občina iz občinskega proračuna.

V vasi izvajajo še druge akcije: ureditev mostu pri Fuksovih, širitev javne razsvetljave...

V državi se veselijo otvoritve dolgih in širokih cest, vaščanom Janežovc pa za veselje zadostuje kratka, 3m široka asfaltna prevleka.

Nataša Žižek

OBVESTILI IZ AMBULANTE

V ponedeljek, 12. novembra 2001, smo pričeli cepiti proti gripi. Cepljenje priporočamo vsem občanom, še posebej dolgotrajno bolnim, starejšim ljudem in bolnikom s pogostimi prehladi in boleznimi pljuč. Cepiva imamo dovolj, tako da lahko pridejo tudi tisti občani, ki niso naši pacienti.

Cena cepljenja je enotna za celo Slovenijo in sicer znaša 2.000 SIT. Izjeme so kronični (dolgotrajni) bolniki z boleznimi srca, pljuč, sladkorni in drugi bolniki, če so mlajši od 18 let ali starejši od 65 let. Ti plačajo samo 1.000 SIT. Vsi ostali, tudi kronični bolniki, stari med 19 in 64 let, plačajo polno ceno.

Za cepljenje se lahko naročite pri naši sestri na telefonski številki 752-01-30.

Prosimo vse bolnike, ki so dobili vprašalnik o ogroženosti zaradi bolezni srca in ožilja, da nam ga vrnejo po pošti vsaj do konca novembra. Šele ko bomo dobili vse vprašalnike, bomo lahko izbrali najbolj ogrožene in jih čimprej povabili v laboratorij in na pregled. Na osnovi izvidov in pregleda jim (vam) bomo lahko dali ustrezna navodila o zdravi prehrani in o zdravem načinu življenja. S tem želimo zmanjšati število možganskih kapi, srčnih infarktov in prezgodnjih smrti.

Ugotovljamo, da je ministrstvo sestavilo dokaj zapleten vprašalnik. Številni bolniki ga ne znajo sami izpolniti. Vabimo vas, da pridete v ambulanto, da ga izpolnimo skupaj.

Hvala!

Spošna ambulanta Destrnik,
Franc ŠUTA, dr.med.

NEGA VINA

O mladem vinu govorimo, ko je mošt prevrel. Po končanem alkoholnem vrenju je mlado vino motno zaradi prisotnosti velikega števila onemoglih kvasovk, beljakovinskih snovi, vinskega kamna in mnogih drugih snovi. Mlado vino rabi torej svoj čas in primerno nego. Zahteva naslednje ukrepe:

- zaščito pred oksidacijo (dolivanje in primerno žveplanje)
- biološko ustalitev (primerno žveplanje, primerna temperatura)
- prvi pretok (ločitev vina od usedline)

Letos smo opravili prvi pretok hitro, to je 10 – 14 dni po končanem vrenju ne oziraj se na motnost. Če prvega pretoka ne opravimo čimprej in je to morda vino, katerega mošt ni bil razsluzen, se lahko pojavi napaka vina imenovana BEKSER. Najpogosteje se pojavlja neprijeten vonj in okus po žveplovodiku (spominja na gnila jajca). V tem primeru je

potrebno močno zračenje vina in primerno žveplanje. Če bekserja ne moremo odpraviti, si lahko pomagamo z bakrovim sulfatom, katerega potrebno količino ugotovimo s predhodnim testom.

V tem času se lahko pojavi nečist vonj in okus po žaltavosti. Včasih lahko v tej fazi srečamo tudi vlečljivost. Ukrepamo tako, da vino stepamo (lahko tudi z mešalcem ali črpalko), ga spuščamo ob oviro in primerno žveplamo. Če ne bomo skrbni kletarji, se vinu lahko pridruži še tretja bolezen, ki se odraža s povišanimi hlapnimi kislinami, to je očetni CIK. Ker smo prvi pretok opravili zgodaj, je mlado vino v večini primerov manj ali bolj kalno. Zato bomo tudi drugi pretok opravili prej kot običajno, praviloma takrat, ko se bo sčistilo. Pred in takoj po prvem pretoku je mlado vino neskladnega vonja in okusa. V času, ki sledi, se vino bistri in dozoreva. V

njem se odvijajo mnogi zapleteni fizikalno kemijski procesi.

Znaten vpliv na dozorevanje vina ima tudi vrsta in velikost vinske posode. Najhitreje dozoreva v manjši neparafinirani leseni posodi. Dozorevanje vina spremljamo z redno pokušnjo, s katero ugotovimo stanje vina oz. senzorično (organoleptično) oceno, ki zajema bistrost, barvo, vonj, okus in harmoničnost. Če smo z vsemi kriteriji zadovoljni, pomeni da lahko opravimo drugi pretok, ki ga opravimo s čim manjšim zračenjem vina in primernim žveplanjem.

Primerno žveplanje pomeni to, da bomo dožveplali toliko, da bo imelo vino pet dni po žveplanju 35 – 50 ml/l prostega SO₂.

Vina, ki jih pijemo, žveplamo manj tista, ki bodo uskladiščena dalj časa, pa lahko tudi bolj.

Nataša Čeh

DAN ODPRTIH VRAT

“Prišel bo prišel sveti Martin, da bo iz mošta naredil vin” je staro reklo na dan vinskega patrona sv. Martina. Martinovanje – praznik vsakega vinogradnika, ki se po bogati ali manj bogati letini mora dobro izkazati tudi pri kletarjenju. Za malo drugačno martinovanje so se letos odločili tudi v Društvu vinogradnikov in sadjarjev osrednje Slovenske gorice. Na Martinovo nedeljo so usmerjevalne table ob vinsko turistični cesti srednje slovenske gorice – VTC 13 opozarjale na “dan odprtih vrat vinogradniških kmetij”. Vinogradniki si od vinsko – turistične ceste obetajo vzpostavitev razmer za doseganje kvalitetnejše ponudbe in povečanje turističnih kapacitet v vinarstvu in gostinstvu. Vrata vinogradniških kmetij so bila odprta v Mestnem Vrhu, Placarju, Drstelji, Grajenščaku, Krčevini pri Vurbergu, Gomilcih, Janežovskem Vrhu, Destniku, Vintarovcih in Jiršovcih. Skupno se je predstavilo 20 pridelovalcev

žlahne kapljice, 13 iz destniške občine: Ivan Rašl, vinogradništvo Lacko, Jože Mahorič, Marjan Zelenik, Milan Šteger, Mirko Kos, Mirko Simonič, Feliks Majerič, Franc Pukšič, Otmar Simonič, Ivan Hauptman, Marjan Lovrec in vinogradnica Nataša Čeh. Na tem območju je pridelava grozdja in nega vina pretežno v rokah drobnih pridelovalcev. Tehnologija v kletih je več ali manj klasična. Mnogi upoštevajo sodobne napotke za nego vina in dosegajo lepe uspehe. To dokazujejo na ocenjevanjih vin in seveda z boljšim trženjem. Največ vina je pod oznako zvrsti ali belih mešanih vin. Njihova značilnost je lepa pitnost, ki jo daje laški rizling. Od ostalih sort prevladujejo: šipon, chardonnay, sauvignon, beli pinot in druge. Tako srečamo vina vse od kiselkastega, bogatega, polnega, harmoničnega, z izraženo cvetico in aromo po eni ali harmoniji več sort. Tudi sortna vina s tega območja

imajo vse odlike sortnosti arome, polnosti, svežine, primerne kislosti, harmoničnosti, odvisno od kraja in nege.

V Turističnem društvu Destnik pa je ta dan dišalo po “čisto prav-

ih” gibanicah iz krušne peči, ki sta jih pekli članici društva Lizika Vajt in Emilija Zupanič.

Tekst in foto: Nataša Žižek

FRIZERSTVO "MIRA"
Mira Arnuga s.p. ☎ 02/757 13 31
GSM: 031/291-923
Trnovska vas 49 (ob cesti Ptuj - Lenart)

Uporaba vrhunske lasne kozmetike. S kartico zvestobe Vam nudimo dodatne ugodnosti. Ugodne cene.

POZOR!
NOVOLETNO DARILLO
OBISK NAŠEGA SALONA OD 15. 11. DO 20. 12. VAM V ČASU OD 21. 12. DO 31. 12. PRINAŠA
20 % POPUSTA
NA VSE STORITVE

Za vas poslujemo:
od 8. do 18. ure,
v sredo od 12. do 18. ure,
v soboto od 8. do 14. ure.
Ob nedeljah in praznikih zaprto.

SE PRIPOROČAMO!

POGREŠANO ANTONIJO SOK SMO NAŠLI

V prejšnji številki glasila Občan smo Vas obvestili, da je 02.10.2000 odšla od doma naša občanka Antonija Sok iz Vintarovc. Policisti smo pričeli z iskalno akcijo in pridobivanjem informacij. Pri iskanju so nam pomagali sorodniki pogrešane, občani, lovci, gasilci, in pripadniki civilne zaščite. Iskanje je bilo neušpešno.

V nedeljo, dne 21.10.2001, v dopoldanskem času, ko smo policisti PP Ptuj s konjeniki opravljali pregled terena Rogozniške doline, smo bili iz PP Lenart obveščeni, da je bilo v reki Pesnici v bližini naselja Hrastovec najdeno žensko truplo. Pri indentifikacijskem postopku je bilo ugotovljeno, da gre za našo občanko pogrešano Antonijo Sok. Policisti PP Ptuj se ob zaključku iskanja zahvaljujemo stanovskim kolegom PP, konjenikom in vodnikom službenih psov iz Maribora. Policistom PP Lenart ter Uradu kriminalistične policije pri Policijski upravi Maribor za sodelovanje v iskanju. Hkrati se zahvaljujemo lovcem Lovske družine Destrnik, županu občine Destrnik g. Francu Pukšiču, ki je aktiviral Civilno zaščito. Gasilcem Gasilske zveze Destrnik, gasilskima društvoma Destrnik in Desenci in drugim sodelujočim v iskanju.

Hkrati velja posebna zahvala sorodnikom pogrešane, posebej hčerki, gospe Tončki MEZNARIČ in njeni družini iz Ptuja, pa tudi drugim, s katerimi smo v času iskanja tesno sodelovali.

*Srečko Herak,
vodja policijskega okoliša*

ZAHVALA

Za trud in pomoč pri iskanju moje pokojne mame Antonije SOK iz Vintarovc 3 se iskreno zahvaljujem:

Občini Destrnik, g. županu Francu Pukšiču, pripadnikom civilne zaščite, PGD Destrnik, PGD Desenci, LD Destrnik, članom športnega društva Placar, PM Ptuj, Destrnik, še posebej g. Srečku Heraku, sorodnikom, sosedom in vsem ostalim, ki so se trudili.

Vsem in vsakemu še enkrat HVALA.

Hvaležna hčerka Tončka

OBVESTILA

Vsem članom in članicam društva sporočam, da bomo imeli sveto mašo v nedeljo, 25.11.2001 ob 14. uri. Pristrčno vabljeni tudi ostali Urbančani. Pri maši bomo izkazali pozornost naši članici gospe Tiliki Hedl – Holc, ki bo 19. novembra dopolnila 100 let. Molili bomo za vse bolne, ki se ne morejo udeležiti maše zaradi bolezni, ker jim zdravje tega ne dopušča. Člani upravnega in nadzornega odbora bomo organizirali silvestrovanje v gostišču Grozl 27.12.2001 ob 15. uri. Prosim, da se pri svojih odbornikih – članih upravnega odbora prijavite pravi čas. Obiskali vas bodo seveda na domu pred prazniki. Na silvestrovanje ste vabljeni tudi drugi. Javite se lahko v pisarni društva ob dežurstvu, ki je vsak ponedeljek od 13. do 15. ure v naši pisarni v kletnih prostorih občine. Pokličete lahko tudi na telefonsko številko društva: 752 09 08 – vsak dan od 8. do 15. ure. Številka, ki je v novem imeniku, ni pravilna.

Vse, ki ste zainteresirani, vabim, da pridete v pisarno društva v ponedeljek, 26. novembra, ob 13. uri. Izdelovali bomo adventne venčke. Učila nas bo gospa Danica Pernat – cvetličarka, ki je naša članica in z njeno pomočjo bomo izdelovali aranžmaje –tudi noveletne. Pristrčno vabljeni!

Organizirali bomo tudi predavanje o zdravi prehrani, nato o osteoporozi, možna bo meritev gostote kostne mase (izvid stane 2.500 SIT). Možen bo tudi nakup zdravilnih pripomočkov, merjenje krvnega pritiska pa je njihov strošek. Ponudili nam bodo tudi naraven način zdravljenja – z vsemi potrebnimi zdravniškimi priporočili in certifikati. Dobava bo možna po naročilu ali takoj – samoplačniško. Izvid, ki ga boste dobili, boste dali vašemu osebnemu zdravniku.

Pokličete tisti, ki ste zainteresirani, saj mora biti za predavanje najmanj 15 ljudi. Vabljeni so ne samo člani, ampak vsi, ki jih to zanima.

Vse Vas pristrčno pozdravljam, želim mnogo zdravja in čim več nasmejanih uric med svojimi domačimi in prijatelji.

*Predsednica DU:
Julijana Černezel*

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota je pri nas.*

V SPOMIN

6. novembra minevata 2 leti žalosti, odkar nas je zapustil dragi mož, oče in dedek

FELIKS KOSER

iz Doliča pri Destrniku

Hvala vsem, ki mu prižgete sveče, poklonite cvetje, ali se ga spominjate z dobro mislijo.

Žalujemo: žena Terezija ter vsi njegovi, ki ga pogrešamo.

*Ko življenje tone v noč,
žarek upanja si išče pot,
ostala je bolečina
in grenka solza večnega spomina.*

SPOMIN

12. novembra so minila štiri leta tihe bolečine in žalosti, odkar nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, dedek in tast

ANTON KREPEK

iz Gomile 3

V naših mislih in srcih živiš z nami. Vsem, ki ohranjate spomin nanj, se ustavite ob njegovem grobu, mu poklonite misel, svečko ali cvet, iskrena hvala!

Vsi, ki te imamo radi.

ŽELJA PO VKLJUČITVI V BILATERARNO SODELOVANJE

V torek, 6. novembra, so se na povabilo Franca Pukšiča, župana in predsednika komisije državnega zbora za Slovence v zamejstvu in po svetu v prostorih Občine Destrnik sestali predstavniki alpsko jadranskega centra za čezmejno sodelovanje (AACC) z župani in direktorji občinskih uprav spodnjega Podravja, osrednjih Slovenskih goric, Haloz in predstavniki ptujske razvojne agencije. Na posvetu so predstavili program za podporo čezmejnemu sodelovanju na okoljevarstvenem področju pri rabi alternativnih energijskih virov, čiščenju vodnih odpadkov in ohranjanju pitne vode, predstavili pa so tudi delovanje AACC-ja.

Po besedah Bernarda Sadovnika, ki vidi v širitvi Evropske unije in pristopu Slovencev k uniji možnost za koroške Slovence (ki morajo v prvi vrsti pozabiti na preteklost, ko so se odločali ideološko) v skupni regiji, v kateri se bo uveljavila večkulturnost in večjezičnost. Bodoča širitev Evropske unije bo prinesla v odnose med posameznimi regijami povsem novo kvaliteto.

Želeli bi predvsem izkoristiti strokovno kompetenco in v okviru AACC krepiti sodelovanje pri skupnih projektih.

Po končanih desetih letih prepira znotraj narodne skupnosti koroške Slovence drugače obravnavajo tudi v avstrijski vladi - pogosteje se vključujejo v bilaterarno sodelovanje med Slovenijo in Avstrijo. Enkrat tedensko se predstavniki manjšine dobijo s predstavniki slovenske vlade, kjer izpostavijo skupne, predvsem pa smotrne projekte.

Tema pogovora je bila krepitev sodelovanja pri konkretnih projektih, kot so gradnja čistilnih naprav, zaščita pitne vode in izraba lesne biomase. Po besedah Bernarda Sadovnika, strokovnjaka na tem področju je v Sloveniji nekaj uspešnejših projektov kot v Avstriji. Zbrane je tudi povabil k ogledu čistilne naprave na Štajerskem.

"AACC, ki smo ga ustanovili v obliki društva, ima namen pospeševati povezanost Avstrijcev posebno Korošcev, s prebivalci sosednih držav. Ne glede na politične prednosti posameznih dežel

želimo gojiti dobre odnose do sosedov, ustvarjati nove povezave in okrepiti že obstoječe."

Člani društva AACC lahko postanejo različne institucije, posamezniki, javne družbe, edina razlika je v članarini - posamezniki plačujejo manjšo.

Na posvetu so se porajala vprašanja, če so v AACC lahko partner pri pripravi skupnih projektov. Pravijo, da so partner lahko, pomembnejša je smotrnost partnerstva. Če pa iščejo partnerja na avstrijski strani, jim ga bodo pomagali najti. Povabljeni so pozitivno ocenili posvet o čezmejnem sodelovanju in si želijo več razprave o tej temi.

Gostitelj Franc Pukšič je poudaril širitev čezmejnega sodelovanja na ravni lokalnih skupnosti in sprejel predlog Bernarda Sadovnika, ki je tudi podžupan avstrijske občine Globasnica, da se avstrijski Slovenci predstavijo v naši občini.

Nataša Žižek

BOŽIČ IN NOVO LETO TUDI NA ZNAMKAH

Pošta Slovenije je letos izdala 32 priložnostnih in 7 rednih pošttnih znamk. Med njimi sta tudi priložnostni znamki, ki sta izšli 16. novembra in sta obeležili dva pomembna dogodka: novo leto s prehodom v leto 2002, še prej pa vseljudski, družinski in še posebej krščanski praznik božič.

Tradicionalni praznik božič bo obeležen z motivom Kristusovega rojstva, ki jo je po fotografiji Marjana Smerketa oblikovala Suzana Duhovnik. Na znamki, ki je označena z nazivno vrednostjo D, kar pomeni vrednost poštne za prenos nestandardiziranega pisma v mednarodnem prometu, je upodobljen del krilnega oltarja

iz cerkve svetih Treh kraljev nad Benediktom v Slovenskih goricah. Letošnja novoletna znamka pa skuša simbolizirati želje, ki si jih izrekamo v prazničnih dneh, zato je oblikovalka Suzana Duhovnik za motiv izbrala drevesce želja, na njem pa podkvice za srečo, srčke za ljubezen in žogice za veselje. Znamka z nazivno vrednostjo B označuje vrednost poštne za prenos nestandardiziranega pisma v notranjem prometu.

Nove znamke spremljajo tudi priložnostni poštni žigi, ki bodo na voljo na poštah 2101 Maribor, 2234 Benedikt in 1420 Trbovlje. Tako kot lani bodo izšle v polah po 25 znamk, zveščkih z 12 novoletnimi znamkami na samolepilnem papirju in kombiniranih zveščkih s šestimi božičnimi in šestimi novoletnimi znamkami.

Naslednje znamke bodo izšle 23. januarja prihodnje leto. V seriji pustnih mask bosta izšli znamki z motivoma ruse in piceki, ki sta poleg kurentov značilna pustna lika Ptujškega polja. Ljubezni bo namenjena voščilna znamka. V seriji Znamenite osebnosti bosta tokrat arhitekt Jože Plečnik in

pisatelj Janko Kersnik, priložnostni znamki pa bosta izšli tudi ob zimskih olimpijskih igrah v Salt Lake Cityju.

Pošta Slovenije

KMETIJSKO GRADBENA TRGOVINA
Srečko Pukšič
Destrnik 5, 2203 Destrnik
Tel.: 02/753-95-21
Gsm: 041-604-282

AVTOPREVOZNIK
Marjan Tašner, s.p.
Dolič 36, 2253 Destrnik, tel.: 02/753-23-11
Nudimo vam prevoze vseh vrst gradbenega materiala
GSM: 041/642-916